

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

S. Sayısı : 531

13 Mart 1913 Tarihli İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının Adının ve Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine, Bu Kanuna Bazı Ek ve Ek Geçici Maddeler Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı ile Yozgat Milletvekili Mehmet Bağçeci ve Şanlıurfa Milletvekili Osman Doğan'ın, Kars Milletvekili Ömer Kuşan ve 4 Arkadaşının, İstanbul Milletvekili Halil Orhan Ergüder'in Aynı Kanununun 116 ve 140 ıncı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun Teklifleri ve İçişleri; Plan ve Bütçe Komisyonları Raporları (1/808, 2/231, 2/306, 2/365)

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı : K.K. Gn. Md.

18/101-1984/06318

21.11.1986

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İçişleri Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulunca 13.11.1986 tarihinde kararlaştırılan «13 Mart 1913 Tarihli İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının Adının ve Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine, Bu Kanuna Bazı Ek ve Ek Geçici Maddeler Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı» ile gerekçesi ekli olarak gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Turgut Özal
Başbakan

13 MART 1913 TARİHLİ İDAREİ UMUMİYEİ VİLAYAT KANUNU MUVAKKATININ ADININ VE BAZI MADDELERİNİN DEĞİŞTİRİLMESİNE, BU KANUNA BAZI EK VE EK GEÇİCİ MADDELER EKLENMESİNE DAİR KANUN TASARISI

GENEL GEREKÇE

13 Mart 1329 (1913) tarihinde yürürlüğe giren «İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının «İdarei Umumiye» ye ait kısmı 1929 yılında 1426 sayılı Vilayet İdaresi Kanunu ile yürürlükten kalkmış, «İdarei Hususiye» ye ilişkin kısmı bugüne kadar uygulanmıştır.

Yetmişüç yıllık uygulama süresi içinde, Türkiye'nin siyasal idari ve sosyal yapısında büyük değişiklikler olduğu halde il özel idareleri bu değişiklikleri karşılayabilecek bir yapıya kavuşturulamamıştır. İdarei Umumiyei Vilayat Kanununun 75 maddelik olan İdarei Hususiye'ye ait kısmının bugüne kadar 14 ayrı kanunla 8 maddesi kaldırılmış, 25 maddesi değiştirilmiş ve 16 yeni madde eklenmiştir. Diğer taraftan, çeşitli konuları düzenleyen 70 kadar kanunda özel idareler ile ilgili hükümler yer almıştır.

Ayrı ayrı zamanlarda ve ayrı kanunlarla yapılan bu ek ve değişiklikler bir sistem ve ilke esas alınarak düzenlenmediğinden, özel idarelerin statülerinde, özellikle görev ve yetkilerinde karışıklıklar meydana gelmiştir.

İl özel idarelerine İdare-i Umumiye-i Vilayat Kanunu ile bayındırlık, sağlık ve sosyal yardım, kültür, eğitim, tarım, veterinerlik, ekonomi ve ticaret alanlarını kapsayan 7 ana konuda yaklaşık 100 kadar görev verilmiştir. Bunun yanısıra, diğer kanunlarla bu idarelere verilen görevleri de dikkate aldığımızda, il özel idarelerinin yerine getirdikleri görev sayısı 150'yi bulmaktadır.

1913 yılında il özel idarelerine verilen görevlerin büyük bir bölümü, kuruluş kanunları ile bakanlıklara tevdi edilmiş; bayındırlık, tarım, millî eğitim ve sağlık konularındaki görevlerin tamamı, sayılan bu hizmetlerin yürütücüsü olan bakanlıkların görevleri arasında da yer almıştır. Bununla birlikte bir yandan mezkûr görevlerin, ilgili bakanlıklara verilirken il özel idarelerinden alınmaması, diğer yandan her kuruluşun yerine getirmekte olduğu görevlerin çok genel sayılması ve sınırlarının da iyice belirlenmemesi sebebiyle; kimin, neyi, ne ölçüde yerine getirebileceği belli olamamaktadır.

Görüldüğü gibi, belli bir alanda yapılabilecek belli bir hizmet için birden fazla kuruluşu aynı derecede yetkili ve görevli kılmak görev karışıklığına sebep olmaktadır. Bunların yanı sıra, kanunla veya Bakanlık emirleri ile merkezî idare kuruluşlarınca il özel idarelerine görev verme yetkisi tanınmaktadır. Tasarı ile getirilen yenilikle İl özel idarelerine ne gibi görevlerin verileceği veya verilmeyeceği konusu Bakanlar Kurulunun kararına bağlanmaktadır.

İl Daimî Encümeninin teşekkülü Tasarı ile yeniden belirlenerek, encümene Valinin başkanlığında il genel meclisinin kendi içinden seçeceği üyelerin yanısıra tabii üyelerin de katılması sağlanmış; tabii üyelerin, il özel idare müdürü ve Vali tarafından seçilecek iki il idare şube başkanından oluşacağı öngörülmüştür.

İl Daimî Encümenine tabii üyelerin katılmaları ile teknik ve uzmanlık bilgisi isteyen konularda encümenin çalışmaları desteklenmiş olacaktır.

Görevden uzaklaştırılan meclis ve encümenin görevlerinin, encümenin tabii üyeleri tarafından yürütüleceği hükme bağlanmaktadır.

Mevcut Kanunda özel idarelerin icracı birimlere sahip olmaları hükme bağlanmamış bunların yalnız saymanlık teşkilatından söz edilmiş, ancak valiye mahallî hizmetler ile ilgili merkezî idare kuruluşlarına ait görevlileri özel idare hizmetlerinde çalıştırmak yetkisini vermiştir. Aslında istisnai olarak kullanılması gereken bu yetki bir genel kural gibi uygulanmış ve özel idareler saymanlık işleri dışında kendilerine ait hizmetler için merkezî idare ünitelerince icracı birimler oluşmuştur.

Bu sebeple özel idareler malî durumlarına göre bu kuruluşlara personel, malzeme, araç yanında bir kısım masraflarını da karşılamak suretiyle yardımcı olmakta genellikle merkezî idare ünitelerinin kâtip, şoför ve hademe gibi yardımcı hizmet personelini temin etmekte ve yerine göre ısıtma, aydınlatma, kırtasiye ve PTT gibi carî giderlerini de karşılamaktadır.

Merkezî idare genel olarak özel idare hizmetlerinin yürütülmesinde tam yetkili durumda görülmektedir. Özel idare bütçesinin ilk hazırlık safhasından uygulanmasına kadar, merkezî idareler söz sahibi olmaktadır.

İl özel idaresinin kendi hizmetlerini yapmak üzere yürütücü birimler kuramamış olması merkezî idare ünitelerince özel idare hizmetlerinin ikinci planda ele alınmasına sebep olmuştur.

Böylece, bir yandan özel idare imkânlarının yatırımlara kayması önlenmiş, diğer taraftan da tamamen özel idare imkânlarıyla yapılan hizmetler merkezî idareye mal edilmiştir.

Tasarıda il özel idaresinin yapacağı görevler açıklığa kavuşturulmuş ve hizmetleri yönetim bütünlüğü içinde yürütebilmek için kendi teşkilatını kurması zarurî görülmüştür.

Tasarı ile, ilçelerde il özel idaresinin iş ve işlemlerini yürütmek üzere Kaymakamın başkanlığında ilçe özel idaresi şube teşkilatı kurulması öngörülmüş, Kaymakam, özel idare hizmetlerinin yürütülmesinden Valiye karşı sorumlu kılınmıştır.

İlin mahallî hizmetlerine ait etüt, proje ve kamulaştırmalarla yeni yapı ve tesisler millî kalkınma planları ve amaçları ile bölge planlarına ve ilin özel ihtiyaçlarına uygun olmak üzere beşer yıllık yatırım planlarına bağlı olacaktır.

Yatırımların, büyük merkezler dışına taşınması öngörülerek kırsal kesimde yeni iş ve istihdam alanları yaratmaya, köyden kente nüfus akımını yavaşlatmaya, küçük ve dağınık yerleşimleri bir araya getirmeye, tarım arazileri ile yerleşim yerlerindeki arsaların iyi kullanılmasına imkân verilmektedir.

Beş yıllık planların Devlet Planlama Teşkilatınca desteklenip incelendikten sonra İçişleri Bakanının onayı ile kesinleşeceği belirlenmiş, yıllık programların beş yıllık yatırım planının yıllık dilimleri olarak bütçeden önce hazırlanarak bütçeye temel teşkil etmesi sağlanmıştır.

Bakanlıklar ve diğer Devlet kuruluşları özel idarenin görev alanına giren ve bu idarelerce plan ve programa bağlanan hizmet ve yatırımlar için kendi bütçelerinde yer alan ödenekleri mali yıl başında beklemeksizin il özel idarelerine aktarılacaklardır.

İl özel idaresi, genel bütçeden aktarılan bu ödenekleri kendi kaynakları ile birleştirmek suretiyle plan ve programlarını gerçekleştirecektir.

Millî Eğitim Gençlik ve Spor Bakanlığının uyguladığı ve il özel idareleri eliyle gerçekleştirdiği okul ve lojman yapım ve onarımlarında olduğu gibi sağlık, tarım, sulama, köy yolları ve içmesuları, imar, bayındırlık, hayvancılık ve benzeri hizmet ve yatırımlardan yerel nitelikte bulunan ve bir ilin sınırlarını aşmayanlarının, il özel idareleri tarafından gerçekleştirilmesi hükme bağlanmıştır.

Bu uygulama, Ülkemizde yönetimde merkeziyetçiliğin terkedilmesi suretiyle yerel yönetime atılan ilk adım olmaktadır.

İl özel idaresinin kırsal alanda yetki, hak ve görevleri ile ilgili olarak uygulayacakları cezalara ilişkin yeni hükümler getirilmiştir. Belediye ve mücavir alanlar dışında kalan kırsal alanda mahallî nitelikteki hizmetlerin etkinliğini artıracak, başı boşluğu ve disiplinsiz yaşamı düzene sokacak olan bu hükümler aynı zamanda merkezî idarenin güvenlik ve esenlik görevlerini de destekleyecektir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. — Kanunun adı günümüz diline uygun olarak değiştirilmiştir.

Madde 2. — Mahallî idare birimi olarak belediyelerin hizmet alanlarının belediye ve mücavir alanlar ile sınırlı olması, buna mukabil sayısı çok fazla ve küçük yerleşim birimleri halinde bulunan köy idarelerinin özellikle yerleşim alanı dışındaki görevlerini karşılayabilecek durumda bulunmaması sebebiyle, tasarıda, İl özel idarelerine kırsal alana götürülecek hizmetler için yeni yetki ve görevler verilmektedir.

İl özel idarelerine, Anayasa ve kalkınma planları ile uyumlu olarak yeni ve memleketimizin gerçeklerine uygun görevler verilmek suretiyle, bunlara; mahallî nitelikte olan, halk katkısını gerektiren veya bu katkıya açık olan ve büyük yatırım projeleri dışındaki hizmetlerin yerine getirilmesi hususunda imkân tanınmaktadır.

İl özel idarelerinin görevine giren mahallî ve müşterek ihtiyaçların kapsam ve sınırlarının tespiti Bakanlar Kuruluna verilmekte ve görevlerin yürütülmesindeki merkezî idare ile taşra kuruluşlarının görev paylaşma koordinasyon ve işbirliğinin valilerce yerine getirileceği hükme bağlanmak suretiyle kamu hizmetinde birlik ve tasarruf sağlanması amaçlanmaktadır.

İlin mahallî hizmetlerine ait etüt, proje ve kamulaştırmalarla yeni yapı ve tesisler millî kalkınma planları ilke ve amaçlarına, bölge planlarına ve ilin özel ihtiyaçlarına uygun olmak üzere beşer yıllık yatırım planlarına bağlanmaktadır.

Yatırımların büyük merkezler dışına kaydırılmak suretiyle kırsal kesimde yeni iş ve istihdam alanları yaratması öngörülmekte ve bunların köyden kente nüfus akımının yavaşlatılmasına, küçük ve dağınık yerleşimlerin bir araya getirilmesine, tarım arazileri ile yerleşim yerlerindeki arsaların iyi kullanılmasına imkân verecek şekilde planlanmasına önem verilmektedir.

Beş yıllık planların Devlet Planlama Teşkilatının destek ve görüşü ile hazırlandıktan sonra İçişleri Bakanının onayı ile kesinleşeceği hükme bağlanmakta, yıllık programların ise, beş yıllık yatırım planının yıllık dilimleri olarak bütçeden önce hazırlanması, dolayısıyla bütçeye temel teşkil etmeleri öngörülmektedir.

Madde 3. — Özel idare gelirleri günün şartlarına uygun olarak yeniden düzenlenmekte ve en önemli gelir kaynağının il içinde toplanan Katma Değer Vergisinden il özel idaresine Bakanlar Kurulu kararı ile ayrılabilecek paylardan oluşması öngörülmektedir.

Madde 4. — Özel idare giderleri günün şartlarına uygun olarak yeniden tadat edilmektedir.

Madde 5. — İl özel idaresinin bütçesinin günün şartlarına göre yapılması öngörülmektedir.

İl özel idare malî yılı ile Devlet malî yılının aynı olması ve bütçenin İçişleri ile Maliye ve Gümrük bakanlıklarınca düzenlenmiş formüle uygun olarak hazırlanması hükme bağlanmaktadır.

Madde 6. — İçişleri Bakanlığı bütçe üzerinde mevzuat hükümlerine uygun olarak gerekli düzeltmeleri yapmaya yetkili kılınmakta, bakanlıkça bütçenin değiştirilerek onaylanması halinde bütçenin denkliliğini sağlayacak gerekli değişiklikleri yapması öngörülmektedir.

Madde 7. — Bu madde ile valiye, ilin plan ve programlarını, kalkınma planı ilke ve amaçlarına uygun ve diğer kamu kuruluşlarının programları ile koordineli bir şekilde hazırlamak, bunların zamanında gerçekleştirilmesi için gerekli işbirliğini sağlamak, uygulanmasını izlemek ve gerekli tedbirleri almak, özel idare imkânlarının yetersiz olması halinde, ilde görevli merkezî bölgesel veya diğer mahallî idare kuruluşlarının personel, araç ve gereçlerinden yararlanmak suretiyle özel idarenin benzer nitelikteki hizmetlerini yürütmek; özel idarenin personel, araç ve gereçlerini ihtiyaç halinde merkezî, bölgesel veya diğer mahallî idare kuruluşlarının hizmetlerinde kullanabilmek gibi yetki ve görevler verilmektedir.

Madde 8. — Bugüne kadar merkezî idare genel olarak özel hizmetlerinin yürütülmesinde; tam yetkili durumda görüldüğünden özel idare bütçesinin ilk hazırlık safhasından uygulanmasına kadar bu idareler söz sahibi olmuşlardır.

Bu nedenlerle il özel idareleri kendi hizmetlerini yapmak üzere icracı birimler kuramamış bu da merkezî idare ünitelerince özel idare hizmetlerinin ikinci planda ele alınmasına sebep olmuştur. Özel idare imkân ve kaynakları da merkezî idarelerin hizmetlerini destekleyici ve tamamlayıcı bir istikamette kullanılmaya başlanmıştır. Böylece, bir yandan özel idare imkânlarının yatırımlara kayması önlenmiş, diğer taraftan da tamamen özel idare imkânlarıyla yapılan hizmetler kamuoyunda, hizmetin fiilen merkezî idare ünitelerince yürütüldüğü inancı hâkim olmuştur.

Bu sebeple, il özel idaresinin yapacağı görevlerin merkezî idare birimlerince yürütülmesinin meydana getirdiği olumsuz sonuçları ortadan kaldırmak ve hizmetleri yönetim bütünlüğü içinde yürütebilmek üzere özel idarenin kendi teşkilatını kurması uygun görülmüştür.

Madde 9. — Bu madde ile il özel idare müdürünün görevleri açıkça belirlenmektedir.

Madde 10. — İl özel idarelerinin, hizmet gereklerine, malî güçlerine ve ihtiyaçlarına göre, İçişleri Bakanlığının onayı ile yeni hizmet birimleri kurabilmeleri imkânı sağlanmaktadır.

İlçelerde il özel idaresinin iş ve işlemlerini yürütmek üzere kaymakamın başkanlığında ilçe özel idaresi şube teşkilatı kurulması öngörülmüştür. Kaymakam, özel idare hizmetlerinin yürütülmesinden valiye karşı sorumlu olacaktır. Ayrıca bu madde ile, il özel idare şubesinin görevleri de belirlenmektedir.

Madde 11. — İl genel meclisi toplantıları yılda birden ikiye çıkartılmakta ve toplantı esas ve usulleri düzenlenmektedir.

Madde 12. — İl genel meclisi üyelerine meclis kararı ile birleşime katılma ödeneği verilmesi öngörülerek ödeneğin tavan ve tabanının günün şartlarına göre İçişleri Bakanlığınca tespit edilmesi hükme bağlanmaktadır.

Madde 13. — Mevcut hükümde öngörülen gizli oylamada uygulanacak usul açıklığa kavuşturulmaktadır.

Madde 14. — Valinin gerek görmesi halinde konularıyla ilgili açıklamada bulunmak üzere bütçe görüşmeleri ve diğer meclis toplantılarına şube müdürlerinin katılacağı hükmü açıklığa kavuşturulmaktadır.

Madde 15. — Seçilmiş ve tabii üyelerden meydana gelen il daimî encümeninin ekim ayı toplantısında meclis üyeleri gizli oyla aralarından 5 asıl ve 5 yedek üyeyi encümen üyesi olarak seçmeleri hükme bağlanmakta ve seçilme şekli, görev süreleri, yeniden seçilmeleri gibi hususlar belirlenmektedir.

İl özel idare müdürü ile vali tarafından belirlenecek il özel idare hizmetlerini yürüten il idare şube başkanlarından iki kişi tabii üye olarak görev yapacaklardır. Böylece tabii üye sayısı, valiyle birlikte dörde çıkarılmak suretiyle tabii üyelerin teknik karar alınmasında encümenine yardımcı olmaları düşünülmüştür.

Madde 16. — İl daimî encümeni başkan ve seçilmiş üyelerine ödenek ve yolluk verilmesi hükme bağlanmaktadır.

Madde 17. — Encümen toplantısının nasıl yapılacağı kararların alınması ve kararların kesinleşmesi hususları düzenlenmektedir.

Madde 18. — Yeni görev ve yetkiler sebebiyle encümen görevlerinde yeni düzenleme yapılması gerekli görülmüştür.

Madde 19. — İl Özel İdaresi Kanununa eklenen maddelerle;

Ek Madde 16, 17 ve 18. — İl özel idaresince kırsal alanda yetki hak ve görevleri ile ilgili olarak uygulayacakları cezalara ilişkin yeni hükümler getirilmiştir. Belediye ve mücavir alanlar dışında kalan kırsal alanda mahallî nitelikteki hizmetlerin etkinliğini artıracak, başıboşluğu ve disiplinsiz yaşamı düzene sokacak olan bu hükümler aynı zamanda merkezî idarenin güvenlik ve esenlik görevlerini de destekleyecektir.

Belediye suçlarına dair cezalar örnek alınarak kırsal kesimin coğrafi, ekonomik ve toplumsal yapısına adapte edilmesi gerekli görülmüştür.

Ek Madde 19. — Bakanlıklar ile diğer Devlet kuruluşları, il özel idaresinin görev alanına giren ve bu idarece plan ve programa bağlanan hizmet ve yatırımlar için kendi bütçelerinde yer alan ödenekleri sektörler itibarıyla malî yılbaşında beklemeksizin il özel idarelerine aktaracakları ve il özel idaresinin, merkezden aktarılan ödenekleri kendi kaynakları ile birleştirmek suretiyle plan ve programlara uygun şekilde kullanacakları hükme bağlanmaktadır.

Ek Madde 20. — İl genel meclisi ve il daimî encümeni üyeleri hakkında görevlerinden doğan ve görevlerinin yapılması sırasında işledikleri suçlardan dolayı yapılacak soruşturma ve kovuşturmanın Devlet memurlarının tabii olduğu özel kanun hükümlerine göre yürütülmesi hükme bağlanmaktadır.

Soruşturma açtırmaya İçişleri Bakanı ve vali yetkili kılınmaktadır.

Anayasamızın 127 nci maddesi gereğince; görevleri ile ilgili bir suç sebebi ile haklarında soruşturma ve kovuşturma açılan seçilmiş il özel idare organları veya bu organların üyelerinin İçişleri Bakanı tarafından geçici bir tedbir olarak kesin hükme kadar görevden uzaklaştırılabileceği öngörülmektedir.

Madde 20. — Bu madde ile eklenen ek geçici maddelerle;

Ek Geçici Madde 1. — İl özel idarelerinin teşkilat ve kadrolarının 1 yıl içerisinde yeniden düzenlenmesi ve kadro ihdası şekli belirlenmektedir.

Ek Geçici Madde 2. — Yönetmeliklerle ilgilidir.

Ek Geçici Madde 3. — Programların ilkinin ilk bütçe ile planın ise ilk beş yıllık kalkınma planı ile birlikte hazırlanması öngörülmektedir.

Ek Geçici Madde 4. — Bazı deyimlerin Türkçeleştirilmesi ile ilgilidir.

Ek Geçici Madde 5. — Bakanlıklar ile bağlı ve ilgili kuruluşlarının müşterek ve mahallî hizmete dönük bölge teşkilatlarının yeniden gözden geçirilmesi öngörülmektedir.

Madde 21. — Yürürlükten kaldırılan hükümleri belirlemektedir.

Madde 22, 23. — Yürürlük ve yürütme ile ilgilidir.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

13.3.1913 tarihli İdarei Umumiyyeyi Vilayet Kanunu Muvakkatının bazı maddelerinin değiştirilmesi hakkında kanun teklifimiz ilişikte sunulmuştur.

Gereğine müsaadelerinizi arz ederiz.

Mehmet Bağçeci
Yozgat Milletvekili

Osman Doğan
Şanlıurfa Milletvekili

GEREKÇE

Mahallî mahiyetteki müşterek ihtiyaçları karşılamak için bazı idareler kurulmuş ve zamanla mahiyetleri geliştirilmiştir. Mahallî idareler dediğimiz bu kuruluşlar ayrı tüzelkişiliklere, karar organlarına, gelir kaynaklarına ve bütçelerine sahiptirler.

Memleketimizde mahallî idareler olarak il özel idareleri, belediyeler ve köyler yerlerini almışlardır.

İl özel idareleri görev olarak il halkına dönük bir takım hizmetleri yüklenen mahallî kuruluşlardır. Elan 13 Mart 1913 tarihli İdarei Umumiyyeyi Vilayet Kanunu Muvakkatına dayanılarak görevlerini yapmaktadırlar. İl özel idarelerinin genel meclis ve il daimî encümeni olmak üzere iki tane karar organı vardır. Bunların başı ve yürütme organı il valisidir.

İl özel idarelerine kanun gereği bayındırlık, sağlık, kültür ve eğitim, tarım, veterinerlik, ticaret ve ekonomi alanında yüzon kadar değişik görev verilmiştir. Diğer taraftan hiçbir yasal dayanağı olmadığı halde teamül gereği yüzelli değişik türde görev yapmaktadırlar. Buna karşılık İdarei Umumiyyeyi Vilayet Kanunu Muvakkatının 116 ncı ve 140 ncı maddeleri gereği gündelik ortalama 1 300 TL. kadar ödenek verilmektedir. Adalet ve nesafet ölçüleri içerisinde düşündüğümüz zaman üyelerin çoğunun kazalardan il merkezine gelip gittikleri hesap edilirse günümüz şartlarında bu miktar ödenekle masraflarını dahi karşılamalarının mümkün olmadığı görülmektedir.

13.1981 tarihinde yürürlüğe giren 2380 sayılı Kanunla il özel idarelerine devlet vergi gelirlerine % 1 oranında pay verilmektedir. Bu ise yaklaşık olarak yılda 40 milyar civarında il özel idarelerinin tahsisat sağlandığını göstermektedir. Bu durum il özel idarelerinin güçlenmesine yardımcı olduğu gibi tabii ki karar organlarına bir takım hizmet ve sorumluluklar yüklemiştir. Teklif ettiğimiz bu Kanun ile il özel idareleri bütçesine tahmini yıllık 300 milyon TL. külfet getirmektedir ki özel idarelerin diğer gelirleri de dikkate alınmasa dahi meblağ sağlayacağı sosyal faydalar muvacehesinde çok cüzi sayılmak gerekir.

Bu teklifle il genel meclisi ve daimî encümen üyeleri ile il valilerinin bu hizmetlerin yapılmasındaki ağır çalışma ve külfetlere bir nebze karşılık sağlamak amacıyla hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

1. Bu maddeyi de il genel meclisi üyelerine İdarei Umumiyyeyi Vilayet Kanunu Muvakkatının 116 ncı maddesinde 1983 yılında yapılan son değişiklik ile de yapılan artırma günün şartlarına göre yeniden tanzim edilmiştir.

Yapılan artırım miktarı kanunda yine seyyaliyeti sağlamak için iki misline kadar artırma yetkisi verilmiştir şeklinde düzenlenmiştir.

2. Bu maddede yapılan değişiklikle il daimî encümeni ve başkan olan valiye verilen ödenek miktarı ma-kul bir oranda artırılmıştır.

YOZGAT MİLLETVEKİLİ MEHMET BAĞÇECİ VE ŞANLIURFA MİLLETVEKİLİ OSMAN DOĞAN'
İN TEKLİFİ

13.3.1913 Tarihli İdarei Umumiyei Vilayet Kanunu Muvakkatının 2830 Sayılı Kanunla Değişik 116 ve 140
ıncı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun Teklifi

MADDE 1. — İdarei Umumiyei Vilayet Kanunu Muvakkatının 2830 sayılı Kanunla Değişik 116 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 116. — İl Genel Meclisi üyelerine müzakerelerinin devamı müddetince Bütçe Kanunu ile ikinci derece kadrolu devlet memuru için tespit edilen gündeliğin iki katına kadar ödenek verilir.

MADDE 2. — İdarei Umumiyei Vilayet Kanunu Muvakkatının 2830 sayılı Kanunla değişik 140 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 140. — İl daimi encümeni, başkan ve üyelerine 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre devlet memurları için kabul edilen derecelerden ikinci derecenin birinci kademesi gösterge rakamının Bütçe Kanunu ile tespit edilecek katsayı ile çarpımı sonucu bulunacak miktar kadar aylık ödenek verilir.

4178 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin 3 üncü fıkrası hükmü bu tahsisat hükmü hakkında uygulanmaz.

MADDE 3. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4. — Bu Kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

İçişleri Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

İçişleri Komisyonu

Esas No. : 2/231

Karar No. : 58

8 . 5 . 1985

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Yozgat Milletvekili Mehmet Bağçeci ve Şanlıurfa Milletvekili Osman Doğan'ın 13.3.1913 tarihli İdarei Umumiyei Vilayet Kanunu Muvakkatının 2830 sayılı Kanunla Değişik 116 ve 140 ıncı maddelerinin değiştirilmesi hakkında Kanun teklifi ve gerekçesi Komisyonumuzun 8.5.1985 tarihli 19 uncu Birleşiminde teklif sahipleri ve ilgili Bakanlık temsilcilerinin katılmalarıyla incelenip görüşüldü.

Teklifin tümü ve maddeleri ayrı ayrı tartışıldı. Gerekçesi uygun görülerek teklif, aynen kabul edildi.

Raporumuz Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına sunulmak üzere saygıyla arz olunur.

Başkan
Necat Tunçsiper
Balıkesir

Kâtip
İsmail Üğdül
Edirne

Üye
Hüseyin Aydemir
İzmir

Başkanvekili
Nihat Akpak
Sakarya

Üye
Namık Kemal Şentürk
İstanbul

Üye
Suha Tanık
İzmir

Üye
Osman Doğan
Şanlıurfa

Sözcü
Atilla Sın
Muş

Üye
Fazıl Osman Yöney
İstanbul

Üye
Vecihi Ataklı
Şanlıurfa

İÇİŞLERİ KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

13.3.1913 Tarihli İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 2830 Sayılı Kanunla Değişik 116 ve 140 nci Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun Teklifi

- MADDE 1. — Teklifin 1 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.
MADDE 2. — Teklifin 2 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.
MADDE 3. — Teklifin 3 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.
MADDE 4. — Teklifin 4 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Sosyaldemokrat Halkçı Parti
Grup Başkanlığı
Sayı : 151

25 . 2 . 1986

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

13.3.1913 tarihli İdarei Umumiyei Vilayat Kanununun 24.5.1983 tarih ve 2830 sayılı Kanunla değişik 116 nci maddesinin değiştirilmesine ilişkin Kanun teklifimiz gerekçesiyle birlikte ilişikte sunulmuştur. Gereğini rica ederiz. Saygılarımızla.

Ömer Kuşhan
Kars

M. Turan Bayezit
Kahramanmaraş

İsa Vardal
Zonguldak

İdris Gürpınar
Muğla

Ali Rıdvan Yıldırım
Tunceli

GENEL GEREKÇE

Halkın genel nitelikteki müşterek ihtiyaçları yanında mahallî nitelikte müşterek ihtiyaçları da vardır. Mahallî mahiyetteki müşterek ihtiyaçları karşılamak için bazı özerk kuruluşlar oluşmuştur. «Mahallî İdareler» dediğimiz bu kuruluşlar ayrı ayrı tüzelkişiliklere, ayrı karar organlarına ve kendilerine mahsus gelir kaynaklarına ve ayrı bütçelere sahiptirler.

Ülkemizde mahallî idare kuruluşları İl Özel İdareleri, Belediyeler ve köylerdir. İl halkına dönük birtakım hizmetleri görmek amacı ile oluşturulmuş olan mahallî idare kuruluşları yasal dayanağını 13 Mart 1913 tarihli İdarei Umumiyei Vilayat Kanunundan almaktadır.

İl özel idarelerinin görev alanları il sınırlarıdır ve karar organları İl Genel Meclisi ve İl Daimî Encümenidir.

Her ilçeden nüfusa göre ayrı ayrı seçilen İl Genel Meclisi üyeleri, yılda bir defa toplanmakta ve bu toplantıda il özel idaresinin bütçesini hazırlamakta ve kabul etmekte, il daimî encümenini seçmekte ve ayrıca kanunun kendilerine verdiği görevleri yapmaktadırlar. İl Genel Meclisi üyelerine bu görevleri karşılığı verilen gündelik ödenek; İdarei Umumiyei Vilayat Kanununun, 1983 yılında 2830 sayılı Kanunla değişen 116 nci maddesinde belirlenmiş ve 2 nci derece devlet memuruna bütçe kanunu ile belirlenen yolluk miktarı kadar ödenek verilebileceği hükme bağlanmıştır. Bu ödenek miktarı, 1983 yılı için, o günkü para değeri dikkate alındığında bir anlam ifade etmekte ise de, bugün bu miktar değişen hayat şartları karşısında bir günlük ihtiyaç karşılayamayacak durumdadır. Bu nedenle, İl Genel Meclisi üyelerine 1 inci derece devlet memuruna bütçe Kanunu ile belirlenen yolluk miktarı kadar ödenek verilmesini öngören bir madde değişikliğine gerek duyulmuş ve bu teklif metni hazırlanarak yüce meclisin takdirine sunulmuştur.

KARS MİLLETVEKİLİ ÖMER KUŞHAN VE 4 ARKADAŞININ TEKLİFİ

13.3.1913 Tarihli İdareî Umumiyeî Vilayat Kanununun 24.5.1983 Tarih ve 2830 Sayılı Kanunla Değişik 116 ncı Maddesinin Değiştirilmesine İlişkin Kanun Teklifi

MADDE 1. — 13.3.1913 tarihli İdareî Umumiyeî Vilayat Kanununun 24.5.1983 tarihli ve 2830 sayılı Kanunla değişik 116 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 116. — İl genel meclisi üyelerine müzakerelerin devamı müddetince bütçe Kanunuyla 1 inci derece kadrolu Devlet memuru için tespit edilen gündelik kadar ödenek verilir.

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Anavatan Partisi

Grup Başkanlığı

Tarih : 13.10.1986

Sayı : 11 - 86/22

9 . 10 . 1986

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

13 Mart 1913 tarih ve 1331 sayılı İdareî Umumiyeî Vilayat Kanunu Muvakkatının 116 ncı ve 140 ncı maddelerinin değiştirilmesi hakkındaki Kanun teklifim ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Saygılarımla.

Halil Orhan Ergüder
İstanbul

G E R E K Ç E

1331 sayılı İdareî Umumiyeî Vilayat Kanunu Muvakkatının 116 ve 140 ncı maddeleri il genel meclisi üyelerinin toplantı başına alacakları gündelik ödenekleri ile il daimî encümeni üyelerinin aylık ödeneklerini düzenlemektedir.

Bahis konusu maddelerde 1983 yılında yapılan değişiklik siyasi sorumluluğa sahip olan il genel meclisi üyeleri ile il daimî encümeni üyelerinin ödeneklerini günün şartlarına uyduramamıştır. Bu ödenekler mahallî ve müşterek hizmeti yürüten diğer mahallî idare kuruluşu olan belediyelerle karşılaştırıldığında aradaki büyük fark görülecektir.

Ödeneklerin zaman içinde aşınmasını önleyecek ve aşırı talepleri sınırlayacak şekilde, yapılan değişiklikle, ödeneklerin tavan ve tabanının tespiti işi İçişleri Bakanlığına bırakılmıştır. Ayrıca yapılan değişikliğin bu yıla yansıtılması da Kanun teklifinde hükme bağlanmıştır.

İSTANBUL MİLLETVEKİLİ HALİL ORHAN ERGÜDER'İN TEKLİFİ

İdareî Umumiyeî Vilayat Kanunu Muvakkatının 116 ncı ve 140 ıncı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun Teklifi

MADDE 1. — 1331 sayılı İdareî Umumiyeî Vilayat Kanunu Muvakkatının 116 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 116. — İl Genel Meclisi üyelerine müzakerelerin devamı müddetince vilayetler itibariyle tavan ve tabanı İçişleri Bakanlığınca tespit edilen ve İl Genel Meclislerince kabul edilen miktarda gündelik ödenek verilir».

MADDE 2. — 1331 sayılı İdareî Umumiyeî Vilayat Kanunu Muvakkatının 140 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 140. — İl Daimî Encümeni başkan ve üyelerine vilayetler itibariyle tavan ve tabanı İçişleri Bakanlığınca tespit edilen ve İl Genel Meclislerince kabul edilen miktarda aylık ödenek verilir».

MADDE 3. — Bu Kanun 1.1.1986 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4. — Bu Kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

İçişleri Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

İçişleri Komisyonu

Esas No. : 1/808

Karar No. : 5

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

13 Mart 1913 Tarihli İdareî Umumiyeî Vilayat Kanunu Muvakkatının Adının ve Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine, Bu Kanuna Bazı Ek ve Ek Geçici Maddeler Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı İçişleri, Adalet bakanlıkları ve Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı temsilcilerinin de katılmalarıyla Komisyonumuzca incelenip görüşülmüş, tasarı ile gerekçesi uygun görülerek maddelerine geçilmesine karar verilmiş ve maddeler üzerinde yapılan değişiklikler aşağıda açıklanmıştır.

1. Tasarı bir bütün olarak gözden geçirilerek Kanun yazılış tekniği bakımından incelenmiş ve gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

2. Tasarının çerçeve 1 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

3. Tasarının çerçeve 2 nci maddesiyle değiştirilen Kanunun 78 inci maddesine eklenen 13 üncü bendin birinci fıkrasında geçen «... çevre sağlığı...» kelimesinden sonra «... çevre koruması...» kelimeleri, «... gençlik ve spor...» kelimelerinden sonra «... tarım...» kelimesi konulmuş, aynı bendin ikinci fıkrasında geçen «... merkez...» kelimesi ise amacı tam açıklamak için «... merkez...» şeklinde değiştirilmiş; ayrıca 14 üncü bendin ikinci fıkrasında geçen «... beş yıllık planlar...» ibaresinden sonra «... İl Genel Meclisinin kabulü ve...» ibaresinin konulması uygun görülmüş ve zaman içinde ihtiyaç ve kaynakların değişebilirliği göz önünde tutularak 14 üncü bende yeni bir fıkra eklenmiştir.

4. Tasarının çerçeve 3 üncü maddesiyle değiştirilen Kanunun 80 inci maddesinin 2 ncı ve 3 üncü bentlerinde geçen «Devlet gelirlerine ve Devlet bütçesine» açıklık getirilerek 2 ncı ve 3 üncü bent yeniden düzenlenmiştir.

5. Tasarının çerçeve 4 üncü maddesiyle değiştirilen İdareî Umumiyeî Vilayat Kanununun 82 nci maddesinin 1 inci bendi ilk öğretim hizmet ve yatırımları için ayrılacak paya açıklık getirmek için yeniden düzenlenmiş; 4 üncü bendinde geçen «... kaymakam...» kelimesinden sonra «... ve diğer görevliler...» ibaresi;

6 ncı bendinde geçen «... sermayeler...» kelimesinden sonra gelen «için» kelimesi çıkarılmış ve onun yerine «... ile özel idarenin katılmayı uygun bulduğu şirket, kooperatif, birlik ve benzeri...» ibarelerinin konulması uygun görülmüş ve tasarı ile 1136 sayılı Avukatlık Kanunu arasında uyum sağlamak amacıyla 82 nci maddenin 10 uncu bendi adli müzaheret için barolara yapılabilecek yardım giderlerini sağlayacak şekilde yeniden düzenlenmiş ve «özel idare hizmetleri ile ilgili diğer yardımlar» hükmü ise aynı maddeye 11 inci bent şeklinde ilave edilmiştir.

6. Tasarının çerçeve 5 inci maddesi aynen ve çerçeve 6 ncı maddesiyle değiştirilen Kanunun 86 ncı maddenin birinci fıkrasında geçen (10) günlük süre az bulunarak (15) güne çıkarılmış ve madde bu şekliyle kabul edilmiştir.

7. Tasarının çerçeve 7 nci maddesi aynen; 8 inci maddesiyle değiştirilen Kanunun 98 inci maddesine, mevcut kadrolara ait değişikliklerin İçişleri Bakanlığı onayı ile sağlanacağını öngören bir fıkra eklenmiş ve madde bu şekliyle kabul edilmiştir.

8. Tasarının çerçeve 9 uncu maddesi aynen; 10 uncu maddesi, değiştirilen kanunun 100 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında yanlış yerlerde kullanılan «ilçe» kelimeleri her iki fıkrada «şube» kelimelerinden önce anlamı doğru verecek şekilde kullanılmış; değiştirilen maddenin dördüncü fıkrası çerçeve 8 inci maddeyle düzenlendiğinden tekrarı önlemek için madde metninden çıkarılmış; beşinci fıkrada yanlış olarak kullanılan «il» kelimesi «ilçe» olarak ve fıkrada geçen «idare» kelimesinden sonra kullanılmış; ayrıca beşinci fıkranın 2 nci bendinde geçen «çıkarılan yasaklayıcı» kelimeleri yerine «alınan» kelimesi, «tedbirler» kelimesi ise «tedbir» şeklinde düzeltilerek kabul edilmiştir.

9. Tasarının çerçeve 11 inci maddesiyle Kanunun 111 inci maddesi değiştirilmektedir. İl genel meclisi toplantılarını düzenleyen bu maddeyle öngörülen olağan toplantı, kasım ayı yerine ekim ayında yapılması 30 gün olarak öngörülen dönem başı toplantısının süresi ise yeterli görülmemekle 45 güne çıkarılması uygun bulunmuş ve madde yapılan bu değişikliklerle kabul edilmiştir.

10. Tasarının çerçeve 12 ncı maddesiyle değiştirilen Kanunun 116 ncı maddesi yeniden düzenlenmiş ve madde; il genel meclisi üyelerine toplantıların devamı süresince her gün için tavan ve tabanı İçişleri Bakanlığınca her yıl tespit edilerek il genel meclisi tarafından kararlaştırılacak miktar kadar ödenek verileceğini kapsayacak şekilde yeniden düzenlenmiştir.

11. Tasarının çerçeve 13 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

12. Komisyonumuz; tasarının çerçeve 13 üncü maddesinden sonra 14 üncü madde olarak yeni bir madde ilavesini, müteakip madde numaralarının da buna göre teselsül ettirilmesini kabul etmiş; 14 üncü maddeyle İl Özel İdaresi Kanununun 128 inci maddesini yeniden düzenleyerek maddeye açıklık getirmiştir. Böylece il genel meclisinin; her toplantı yılı başında bir önceki yıl kabul edilen plan, program ve kararlar hakkında valinin İçişleri Bakanlığına sunduğu raporu görüşeceğini, bu raporu 2/3 çoğunlukla yeterli görmediğinde durumu bir tutanakla tespit edeceğini ve bunun en geç 10 gün içinde valilikçe İçişleri Bakanlığına değerlendirilmek üzere gönderileceğini öngören yeni bir düzenleme getirilmesine ihtiyaç duymuş ve maddeyi yeniden düzenleyerek bu şekliyle kabul etmiştir.

13. Tasarının 14 üncü maddesi 15 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

14. Tasarının 15 inci maddesi 16 ncı madde olarak değiştirilmiş, bu maddeyle yeniden düzenlenen İl Özel İdaresi Kanununun 136 ncı maddesinin ikinci fıkrasına, ilçe sayısı beşten az olan illerde merkez ilçe dahil İl Daimî Encümenine nüfusu en çok olan ilçeden iki üye seçileceğini öngören bir düzenleme ilave edilmiş ve madde bu değişikliklerle kabul edilmiştir.

15. Tasarının 16 ncı maddesi 17 nci madde olarak değiştirilmiş; maddeyle yeniden düzenlenen İl Özel İdaresi Kanununun 140 inci maddesinin birinci fıkrası, İl Daimî Encümeninin başkan ve seçilmiş üyelerine verilecek ödeneğin İl Genel Meclisi tarafından kararlaştırılacak miktar kadar olması şeklinde yeniden düzenlenmiş; dördüncü fıkrada geçen ve yanlış yerde kullanılan «ilçe» kelimesi aynı fıkrada geçen «şube» kelimesinden

önce kullanılmış ayrıca İl Daimî Encümeninin tabii üyelerine de ödenek verilmesini sağlamak amacıyla aynı maddeye yeni bir fıkra eklenmiş ve madde yapılan bu değişiklik ve ilavelerle kabul edilmiştir.

16. Tasarının 17 nci maddesi 18 inci madde olarak değiştirilmiş; maddeyle yeniden düzenlenen İl Özel İdaresi Kanununun 141 inci maddesine; valinin gerektiğinde kesinleşen encümen kararlarının uygulanmasını durdurarak iptali için idarî yargıya başvurmasını sağlamak için yeni bir fıkra eklenmiş ve yapılan bu düzenlemeyle madde kabul edilmiştir.

17. Tasarının 18 inci maddesi 19 uncu madde olarak değiştirilmiş; maddeyle İl Özel İdaresi Kanununun 144 üncü maddesine eklenen 10 uncu bende; belediye sınırları ve mücavir alanlar dışında kalan yerler için nazım ve uygulama imar planları ve programları hazırlamak, kırsal kesimde gerekli yerlerde toplu yerleşim merkezi kurmak görev ve yetkisi ilave edilmiş; 14 üncü bentde geçen «alanlar» kelimesi «alanları» şeklinde değiştirilmiş; ayrıca aynı bentde geçen «ile köy yerleşim alanları» ibaresi madde metninden çıkarılmış; böylece köy yerleşim alanları görev ve yetki kapsamına alınmış ve çerçeve 19 uncu madde yapılan bu değişikliklerle kabul edilmiştir.

18. Tasarının 19 uncu maddesi 20 nci madde olarak değiştirilmiş; çerçeve maddede geçen «ek» kelimesi kanun tekniği açısından gereksiz bulunarak çıkarılmış; maddeyle İl Özel İdaresi Kanununa ilave edilen 16 ncı Ek Maddenin birinci fıkrasında yer alan İl Daimî Encümeninin verebileceği azamî para cezası miktarını beşbin liradan ellibin liraya kadar yükseltebilmesi uygun bulunmuş; aynı fıkrada geçen «otuz güne kadar işyerinin kapatılması» kelimelerinden sonra «veya ticaret, sanat ve meslekten men» kelimeleri getirilmiş ve «cezası verilir» kelimelerindeki «verilir» kelimesi «verilebilir» şeklinde düzeltilmiş; ikinci fıkrada geçen «beşbin lira» kelimeleri fıkradan çıkarılarak yerine «beşbin liradan otuzbin liraya kadar» ibaresi konulmuş; ayrıca aynı fıkrada geçen «3 günden» ibaresi metinden çıkarılmış ve on güne kadar işyeri kapatma cezasındaki on günlük süre fazla bulunarak bu süre «yedi» güne indirilmiş ve madde yapılan bu değişikliklerle kabul edilmiştir.

İl Özel İdaresi Kanununa ilave edilen 17 nci Ek Maddesinde geçen «7» rakamı yazı ile «yedi» şeklinde redakte edilerek ve aynı maddenin son cümlesinde geçen «idarelerinde» kelimesi anlamı tam karşılayabilmesi için «idarelerince» şeklinde düzeltilerek; ayrıca aynı Kanuna ilave edilen 18 inci, 19 uncu ve 20 nci Ek Maddeler ise aynen kabul edilmiştir.

19. Tasarının 20 nci maddesiyle İl Özel İdaresi Kanununa ilave edilen «geçici maddeler» kanun tekniği bakımından tasarının geçici maddeleri olarak ve tasarının yürürlükten kaldırılan hükümleri kısmından sonra düzenlenmiş; geçici maddeleri düzenleyen çerçeve madde tasarıdan çıkarılmış; yine İl Özel İdaresi Kanununa ilave edilen 1 inci Ek Geçici Madde gereksiz görülerek tasarıdan çıkarılmış ve 2 nci Ek Geçici Madde, 1 inci Geçici Madde olarak aynen kabul edilmiş; 3 üncü Ek Geçici Madde, 2 nci Geçici Madde olarak değiştirilmiş ve madde beş yıllık yatırım planının ilk beş yıllık kalkınma planının kabulünden itibaren altı ay içerisinde yürürlüğe konulmasını sağlayacak şekilde yeniden düzenlenmiş; 4 üncü Ek Geçici Madde, 3 üncü Geçici Madde olarak değiştirilmiş ve madde İl Özel İdaresi Kanununun çeşitli maddelerinde geçen deyimlere ilaveler yapılarak kabul edilmiş; 5 inci Ek Geçici Madde, 4 üncü Geçici Madde olarak aynen kabul edilmiş; ayrıca bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte eksik olan İl Daimî Encümeni üyeliklerine imkân sağlayan yeni bir 5 inci Geçici Madde düzenlenmiştir.

20. Tasarının geçici maddelerinde yapılan değişikliklere paralel olarak tasarının adı yeniden düzenlenmiştir.

21. Tasarının yürürlük ve yürütmeye ilişkin 22 nci ve 23 üncü maddeleri de aynen kabul edilmiştir. Raporumuz Plan ve Bütçe Komisyonuna sunulmak üzere saygıyla arz olunur.

Başkan
Osman Doğan
Şanlıurfa

Başkanvekili
Atilla Sın
Muş

Sözcü
Ziya Ercan
Konya

Kâtip
Mehmet Umur Akarca
Muğla

Üye
Saffet Sakarya
Çankırı

Üye
Mustafa Rıfki Yaylalı
Erzurum

Üye
Yılmaz İhsan Hastürk
İstanbul

Üye
Namık Kemal Şentürk
İstanbul

Üye
Fazıl Osman Yöney
İstanbul

Üye
Hüseyin Aydemir
İzmir

Üye
Burhan Cahit Gündüz
İzmir

Üye
Nihat Akpak
Sakarya

(Tasarının bazı maddesi ve genelinde yapılması gerekli ek düzenlemeler konusundaki söz hakkım saklıdır)

Üye

Yusuf Ziya Kazancıoğlu
Trabzon

- I. - Kanunun tümüne yeterli demokratik olmayışı bakımından.
- II. - Kanunun bir çok maddelerine demokratik yetersizliği ve kanun tekniği bakımından muhalifim.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

Esas No. : 1/808, 2/231, 2/306, 2/365

Karar No. : 54

24.2.1987

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İçişleri Bakanlığı tarafından hazırlanarak Bakanlar Kurulunca 21.11.1986 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve ön havalesi uyarınca İçişleri Komisyonunda görüşüldükten sonra Komisyonumuza havale edilen «13 Mart 1913 Tarihli İdarei Umumiyei Vilayet Kanunu Muvakkatının Adının ve Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine, Bu Kanuna Bazı Ek ve Ek Geçici Maddeler Eklennesine Dair Kanun Tasarısı» ve aynı Komisyonca daha önce görüşülerek Komisyonumuza havale edilmiş bulunan Yozgat Milletvekili Mehmet Bağçeci ve Şanlıurfa Milletvekili Osman Doğan'ın 2/231 Esas Sayılı «13.3.1913 Tarihli İdarei Umumiyei Vilayet Kanunu Muvakkatının 2830 sayılı Kanunla Değişik 116 ve 140 ıncı Maddelerinin

Değiştirilmesi Hakkında Kanun Teklifi» ile 2/231 Esas Nolu Teklifin Komisyonumuza intikalinden sonra Yüksek Başkanlığa sunulmuş olması nedeniyle doğrudan Komisyonumuza havale edilen Kars Milletvekili Ömer Kuşhan ve 4 arkadaşının 2/306 Esas Sayılı «13.3.1913 Tarihli İdarei Umumiyei Vilayat Kanununun 24.5.1983 Tarih ve 2830 Sayılı Kanunla Değişik 116 ncı Maddesinin Değiştirilmesine İlişkin Kanun Teklifi» ve İstanbul Milletvekili Halil Orhan Ergüder'in 2/365 Esas Sayılı «İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 116 ncı ve 140 ıncı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun Teklifi» aynı mahiyette görülmüş 36 ncı maddesi uyarınca birleştirilmek suretiyle Komisyonumuzun 11 Şubat 1987 tarihinde yaptığı 89 uncu ve 18 Şubat tarihinde yaptığı 90 ıncı birleşimlerde teklif sahibi ve Hükümet temsilcilerinin katılımıyla incelenip görüşüldü.

Bilindiği gibi, 13 Mart 1913 tarihli İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının «İdarei Umumiye» ye ait kısmı 1929 yılında 1426 sayılı Vilayat İdareleri Kanunu ile yürürlükten kalkmış, «İdarei Hususiyeye» ilişkin kısmı bugüne kadar uygulanmıştır. Ancak, İdarei Umumiyei Vilayat Kanununun 75 maddelik olan İdarei Hususiyeye ait kısmının günümüze kadar 14 ayrı kanunla 8 maddesi kaldırılmış 25 maddesi değiştirilmiş ve bu kısma 16 yeni madde eklenmiştir. Ayrıca, çeşitli konuları düzenleyen birçok kanunda özel idareler ile ilgili hükümler yer almıştır. Aynı zamanda ve ayrı kanunlarla yapılan bu ek ve değişiklikler bir sistem içinde yapılmadığından, özel idarelerin siyasal, idari ve sosyal yapısında büyük değişiklikler olduğu halde, İl Özel İdareleri bu değişiklikleri karşılayabilecek bir yapıya kavuşturulamamıştır.

Diğer taraftan, İl Özel İdarelerine İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu ve diğer kanunlarla verilen görevlerin büyük bir kısmı ile, bayındırlık, tarım, millî eğitim ve sağlık konularındaki görevlerin tamamı, kuruluş kanunları ile ilgili bakanlıklara verilmiş ancak bu görevler il özel idarelerinden de alınmamıştır. Bu işe uygulamada bir çok aksaklıklara ve görev karışıklıklarına sebep olmaktadır.

Tasarı ile anılan Kanunun ismi değiştirilerek, İl Özel İdarelerine ne gibi görevlerin verileceği veya verilemeyeceği Bakanlar Kurulunun kararına bağlanmakta, İl Daimî Encümeninin teşekkülü yeniden belirlenmekte, il özel idaresinin yapacağı görevler açıklığa kavuşturulmakta ve hizmetleri yönetim bütünlüğü içinde yürütmek üzere Kaymakamın başkanlığında ilçe özel idaresi şube teşkilatı kurulması öngörülmektedir.

Ayrıca, yatırımlar büyük merkezler dışına taşınarak kırsal kesimde yeni iş ve istihdam alanları yaratılmakta dolayısıyla köyden kente göç yavaşlatılmakta, küçük ve dağınık yerleşimler bir araya getirilerek, tarım arazileri ile yerleşim yerlerindeki arsaların iyi kullanılması amaçlanmaktadır. Yatırımlar millî kalkınma planları ve amaçları ile bölge planlarına ve ilin özel ihtiyaçlarına uygun olarak hazırlanacak beş yıllık yatırım planları ile bütçeden önce hazırlanarak bütçeye temel teşkil edecek ve bu planlara paralel yıllık programlar doğrultusunda yapılacaktır.

Tasarı, il özel idaresinin plan ve programlarını gerçekleştirebilmesi için bakanlıklar ve diğer Devlet kuruluşlarının, özel idarenin görev alanına giren ve bu idarelerce plan ve programa bağlanan hizmet ve yatırımlar için kendi bütçelerinde yer alan ödeneklerin malî yıl başında, beklemeksizin il özel idarelerine aktarılmasını ve aktarılan bu ödenekler ile kendi kaynaklarının birleştirilmesini öngörmekte, mahallin müşterek hizmetlerinin il özel idareleri tarafından gerçekleştirilmesine imkan vererek zamandan ve paradan tasarrufu sağlamakta, bürokrasiyi azaltmakta ve yönetimde merkezîyetçiliğin terkedilerek yerel yönetimin etkinliğine doğru adım atılmasına imkân sağlamakta, il özel idaresinin belediye ve mücavir alan dışında kalan kırsal kesimde yetki hak ve görevleri ile ilgili olarak uygulayacakları cezalara ilişkin yeni hükümler getirmektedir.

Komisyonumuzda tasarının demokratik esaslara uygun olduğu, il özel idarelerinin merkezî idareden ayrılarak özerklik kazandığı, bundan böyle kontrol edilemeyen belediye ve mücavir alan dışındaki müesseselerin kontrolünün imkan dahiline gireceği, il özel idarelerine verilecek yetkiler nedeniyle mahallî problemlerin yerinde halledilmesine imkan tanındığı, bu yüzden bürokrasiyi de azaltıcı nitelikte olduğu, il genel meclisi ve daimî encümeninin çalışmalarının kolaylaştırıldığı, malî imkanlarının artırıldığı, bundan sonra özel idarelerin, İdare Hukukunun gerektirdiği çerçeveye gireceği ve tasarının bir reform niteliğinde olduğu gibi görüşler belirtilmiş, Hükümet temsilcisinin ilave açıklamalarından sonra tasarı ve gerekçesi benimsenerek, İçişleri Komisyonu metni esas alınmak suretiyle maddelere geçilmesi kararlaştırılmıştır.

İdarei Umumiyei Vilâyat Kanunu Muvakkatının 78 inci maddesine Çerçeve 2 nci madde ile eklenen 13 üncü bende, ormanlarla ve ormancılıkla ilgili işlerin de İl Özel İdaresinin görevleri arasına alınabilmesini teminen «.. ağaçlandırma..» ibaresinden sonra «.. orman ve ormancılık..» ibaresi eklenmiş;

80 inci maddesini düzenleyen Çerçeve 3 üncü maddenin 7 nci bendindeki «.. vergi cezaları ve gecikme zamları..» ibaresi, 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununda emlak vergisi hâsılatından, 2380 sayılı Kanunla da genel bütçe gelirlerinden, İl Özel İdarelerine ayrılacak pay hükme bağlandığından metinden çıkartılmış; ilerde toplanan katma değer vergisi hâsılatından, Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenen oranda, il özel idarelerine pay ayrılmasını öngören 9 uncu bend, anılan düzenlemenin 2380 sayılı Kanunla da yapıldığı, bu nedenle mükerreriyete meydan vermemek amacıyla madde metninden çıkartılmış; Orman emvalinden o il itibarıyla elde edilen gelirin, her yıl Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenecek oranda ayrılacak bir bölümünün, o ilin bağlı olduğu orman köylerinin ihtiyaçlarında ve kalkındırılmalarında kullanılmasına imkân sağlayacak yeni bir bend, 10 uncu bend olarak metne ilâve edilmiş ve buna paralel olarak bend numaraları yeniden düzenlenmiş;

82 nci maddesini düzenleyen Çerçeve 4 üncü maddenin 1 inci bendinde yer alan «9» uncu bend, Çerçeve 3 üncü maddede yapılan düzenleme doğrultusunda metinden çıkartılmış; 6 ncı bendine, kamu yararına hizmet yapan derneklerin de İl Özel İdarelerinin yardımlarından yararlanabilmelerine teminen «.. birlik..» ibaresinden sonra gelmek üzere «kamu yararına hizmet yapan dernekler» ibaresi eklenmiş; Ayrıca tekriri müzakere yolu ile 10 uncu bendi, 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 180 inci maddesinde yer alan, barolara belediye ve il özel idarelerince yapılacak yardımın hangi belgeler karşılığında ve ne oranda yapılacağını belirtir şekilde yeniden düzenlenmiş;

111 inci maddesini düzenleyen Çerçeve 11 inci maddenin 1 inci fıkrasında yer alan «Ekim ayı toplantısı dönemi en çok kırkbeş gün, Nisan ayı toplantısı dönemi en çok otuz gündür.» ibaresi «Ekim toplantısı 45 gün, Nisan toplantısı 30 gündür.» şeklinde değiştirilmiş, ayrıca toplantı süresi sona erdiği halde konuların inceleme görüşülmesi neticelenmemiş ise Valiye 15 günü geçmemek üzere toplantıyı uzatma yetkisi veren yeni bir fıkra 2 nci fıkradan sonra gelmek üzere ilave edilmiş;

116 ncı Maddesini düzenleyen Çerçeve 12 nci Madde, İl Genel Meclisinin başkan ve üyelerine, toplantıların devam ettiği müddetçe, her gün için 300 gösterge rakamının Bütçe Kanunlarında devlet memurları maaşı için her yıl belirlenen katsayı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarı aşmamak üzere ödenek verilmesine imkân sağlayacak şekilde yeniden düzenlenmiş;

İl Genel Meclisinin disiplin işleri ve görüşmelerinin yönteminin özel bir tüzükle düzenlenmesini öngören İdarei Umumiyei Vilâyat Kanunu Muvakkatının 119 uncu maddesinin kapsamını genişleten ve çalışma esas ve usullerinin tüzük yerine yönetmelikle düzenlenmesini öngören yeni bir madde, Çerçeve 13 üncü Madde olarak tasarıya ilave edilmiş, takip eden madde numaraları buna uygun olarak değiştirilmiş;

121 inci Maddesini düzenleyen Çerçeve 13 üncü Madde 14 üncü Madde olarak ve İl Genel Meclisinde yapılacak seçimler ve üzerinde tereddüt bulunan seçim tutanakları hakkında açık oylama yapılmasını hükme bağlayacak şekilde değiştirilmiş;

128 inci Maddeyi değiştiren Çerçeve 14 üncü Madde 15 inci Madde olarak ve redaksiyona tabi tutularak «İçişleri Bakanlığına» ibaresinden sonra gelen «sunulmak üzere» ibaresi çıkartılmış, ayrıca «meclis bu rapor ve açıklamayı» ifadesinden sonra gelen «2/3 çoğunlukla» ibaresi «üye tam sayısının 2/3 çoğunluğu» şeklinde değiştirilmiş;

129 uncu Maddesini değiştiren Çerçeve 15 inci Madde, Madde başlığının yanlış düzenlenmiş olması nedeniyle, madde tüm olarak ele alınmış ve bu arada esas maddenin 1 inci fıkrası da redaksiyona tabi tutularak günümüz türkçesine uygun bir hale getirilmiş ve Çerçeve 16 ncı madde olarak değiştirilmiş;

Tekriri müzakere yoluyla verilen bir önerenin kabulü ile tasarıya, İdarei Umumiyei Vilâyat Kanunu Muvakkatının 131 inci Maddesinin 3 üncü fıkrasında yer alan «iradei seniye» ibaresinin yanlış anlaşılmaya yol açabileceği düşüncesiyle yeni bir metin 3 üncü fıkra olarak ve Çerçeve 17 nci Madde şeklinde tasarıya ilave edilmiş ve madde numaraları buna göre yeniden düzenlenmiş;

136 ncı Maddesini değiştiren Çerçeve 16 ncı Maddeye İl Daimi Encümeni üyelerinin seçimine ilişkin yeni bir 3 üncü fıkraya eklenmiş, bu ilave nedeniyle 5 inci fıkraya olan eski 4 üncü fıkraya herhangi bir sebeple asil üyeliklerin boşalması halinde yeni üyelerin ne şekilde göreve-davet edileceklerine ilişkin bir hüküm getirilmiştir ve madde numarası ilave edilen maddeler nedeniyle 18 inci madde olarak değiştirilmiştir;

140 ncı Maddesini düzenleyen Çerçeve 17 nci Maddesinin, İl Daimi Encümeninin Başkan ve Üyelerinin ödeneklerine ilişkin 1 inci fıkrası yeniden düzenlenmiş, Madde numarası da 19 olarak değiştirilmiştir;

Çerçeve 20 nci Madde 22 nci Madde olarak ve Maddeye bağlı 16 ncı Ek Maddede yer alan «zaptedilir» ibaresi yanlış anlaşılabilceği düşüncesiyle redaksiyona tabi tutularak «muhafaza altına alınır» şeklinde değiştirilmiştir, ayrıca son fıkradan önce gelmek üzere «Vali ve Kaymakam tarafından verilen cezalar kesindir» şeklinde bir hüküm ilave edilmiştir;

17 nci Ek Maddede yer alan «bu cezalara dair kararlar» ibaresi, 16 ncı Ek Madde ile paralellik arzedecek şekilde «Vali ve Kaymakamlarca verilen cezalar dışındaki ceza kararları» şeklinde değiştirilmiştir, ayrıca «itiraz» ibaresinden sonra gelen «zaruret görülmeyen hallerde» ibaresi de metinden çıkartılmış;

18 inci Ek Madde, ceza hükümlerinin uygulanmasına dair hususlarla kanunda öngörülen tutanak ve diğer basılı kâğıtların şekil ve muhtevalarının ilgili bakanlıkların görüşü alınarak, İçişleri Bakanlığınca çıkarılacak bir yönetmelikle düzenlenmesini öngöreceğ şekilde değiştirilmiştir;

İdareî Umumiyeî Vilâyat Kanunu Muvakkatının yürürlükten kaldırılan maddelerine ilişkin 21 inci Madde 23 üncü madde olarak değiştirilmiştir ve madde metnine 112 nci maddeden sonra gelmek üzere 113 üncü madde ilave edilmiştir;

Geçici 3 üncü Maddeye İdareî Umumiyeî Vilâyat Kanunu Muvakkatının çeşitli maddelerinde geçen «Vali Vilâyet ve Memurini Hususiyeî Vilâyet : Vali ve İl Özel İdare Personeli» ibaresi ilave edilmiş, ayrıca metinde yer alan «Memaliki Osmaniyeye : Türkiye Cumhuriyeti» ibaresi yanlış yorumlanabilceği düşüncesiyle çıkartılmış;

Geçici 5 inci Madde, diğer maddelerde yapılan değişiklikler nedeniyle ihtiyaç kalmadığı düşüncesiyle tasarı metninden çıkartılmış;

Tasarının 1, 5, 6, 7, 8, 9 ve 10 uncu maddeleri ile metne ilâve edilen iki yeni Madde nedeniyle 18 ve 19 uncu maddeler 20 ve 21 inci madde olarak, Ek Madde 19, Ek Madde 20, Geçici 1, 2 ve 4 üncü maddeler ile yürürlük ve yürütmeye ilişkin 22 ve 23 üncü maddeler 24 ve 25 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan Cengiz Tuncer Kayseri	Başkanvekili Fahrettin Kurt Trabzon	Sözcü Alaattin Fırat Muş
Kâtip Kadir Demir Konya	A. Akgün Albayrak Adana	Mehmet Deliceođlu Adıyaman
Hazım Kutay Ankara	Nabi Sabuncu Aydın	Hakkı Artukarslan Bingöl
A. Şamil Kazakođlu Bolu	İlhan Aşkın Bursa	M. Memduh Gökçen Bursa
C. Tayyar Sadıklar Çanakkale (Muh. Şerhim Eklidir)	O. Şeref Bozkurt Çanakkale (Bazı madde hükümleri ile ilgili olarak eleştiride bulunma ve öneri sunma hakkım saklıdır)	Ünal Akkaya Çorum

Metin Yaman
Erzincan

İlhan Aras
Erzurum

Togay Gemalmaz
Erzurum

M. Hayri Osmanlıođlu
Gaziantep
(Karşıyım)

Murat Sökmenođlu
Hatay
(Muh. Şerhim eklidir)

İ. Fevzi Yaman
Isparta

Yaşar Albayrak
İstanbul

H. Orhan Ergüder
İstanbul

Tülay Öney
İstanbul
(Muhalefet şerhim eklidir.)

Reşit Ülker
İstanbul
(11, 12, 15, 18, 19, 20, 22 nci
maddelerde söz hakkım saklıdır)

Özdemir Pehlivanıođlu
İzmir

M. Turan Bayezit
Kahramanmaraş
(Muhalefet şerhim eklidir.)

Erol Ađađil
Kırklareli
(Muhalifim, muhalefet şerhim eklidir)

Mehmet Budak
Kırşehir

İsmet Ergül
Kırşehir

Haydar Koyuncu
Konya

Saffet Sert
Konya

Ayhan Fırat
Malatya
(Karşıyım)

Sümer Oral
Manisa
(Muh. şerhim eklidir)

Arif Toprak
Niđe
(Muh. şerhim eklidir)

Fehmi Memişođlu
Rize
(Muh. şerhim eklidir)

Enver Özcan
Tokat
(Karşıyım)

İsa Vardal
Zonguldak
(Muhalefet şerhim eklidir, tümüne
muhalifim)

MUHALEFET ŞERHİ

1. İl Özel İdaresinin görevlerinin yasa ile belirleneceği ve yeterli gelir sağlanacağı şeklindeki anayasa hükmüne karşı Bakanlar Kurulunun takdirine bırakıldığından,
2. Anayasanın çizdiği sınırların dışına çıkarılarak «vesayet» müessesesine İl Özel İdaresi organlarının olması gereken serbestisini sınırlayan bir nitelik kazandığından,
3. İl Özel İdareleri Yasasının tümünün yeni baştan düzenlenmesi gerektiği halde birkaç maddenin değiştirilmesi ile yetinilip bir kısmı ağdalı Osmanlıca, bir kısmı günlük Türkçe bir metin meydana getirildiğinden,
4. İl Daimi Encümenine tabii üyeler katılması nı uygun görmediğimizden,
5. İl Özel İdaresine ait personel ve araçların il dışına çıkarılmasını kamu hizmetinin gereği bir zorunluk dışında politik amaçlara yöneltilmesini mümkün kılan bir düzenleme olarak kabul ettiğimizden, Yasaya muhalifiz.

Turan Bayezit
Kahramanmaraş

Erol Ađađil
Kırklareli

Tülay Öney
İstanbul

İKARŞI OY YAZISI

1913 tarihli, dili bile zor anlaşılır mevcut kanunun, bazı maddelerinin tadili yerine, günün şartlarına ve diline uygun, yeniden bir tasarının hazırlanması gerektiği kanaatindeyiz.

Fehmi MemiŖođlu
Rize

Sümer Oral
Manisa

C. Tayyar Sadıklar
Çanakkale

Murat Sökmenođlu
Hatay

MUHALEFET ŖERHİ

GörüŖtüđümüz Kanun tasarısı, 1913 tarihinde kabul edilen İdareî Umumiyeî Vilâyat Kanununun 14 üncü maddesini deđiŖtirmesi nedeniyle dil bakımından iki durum meydana getirmesi ve seçimle meydana gelen ve özerk olması gereken mahallî idarelerin üzereinde merkezî idarenin mutlak vesayetini getirmekte olup bu meclisleri merkezî idarenin bir organı durumuna getirmesinden dolayı kanunun tümüne karŖıyız.

Arif Toprak
Niđe

İsa Vardal
Zonguldak

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

13 Mart 1913 Tarihli İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının Adının ve Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine, Bu Kanuna Bazı Ek ve Ek Geçici Maddeler Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı

MADDE 1. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının adı «İl Özel İdaresi Kanunu» olarak değiştirilmiştir.

MADDE 2. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 78 inci maddesinin «son iki fıkrası» madde metninden çıkarılmış ve bu maddeye aşağıdaki 13 ve 14 üncü bentler eklenmiştir.

«13. İl özel idaresi, mahallî ve müşterek nitelikte olan imar, bayındırlık, sağlık ve sosyal yardım, çevre sağlığı, eğitim, gençlik ve spor, hayvancılık, ağaçlandırma, ekonomi ve ticaret, haberleşme, kültür, turizmle ilgili görevler ve bu Kanun dışında çeşitli mevzuatla verilen görevleri, imkânları ve tespit edeceği öncelik sırasına göre yürütür. İl özel idarelerinin görevli olduğu mahallî ve müşterek ihtiyaçların kapsamı ve sınırı Bakanlar Kurulunca tespit olunur.

Görevlerin yürütülmesinde merkez idarenin taşra kuruluşları ile görev paylaşımı, koordinasyon ve işbirliği valilerce yerine getirilir.»

«14. İl özel idaresi, ilin mahallî hizmetlerine ait etüt, proje ve kamulaştırmalarla yeni yapı ve tesisleri, millî kalkınma planı ilke ve amaçlarına, bölge planlarına ve ilin özel ihtiyaçlarına uygun olarak beşer yıllık planlara bağlamak ve uygulamak görev ve yetkisine sahiptir.

Devlet Planlama Teşkilatının destek ve görüşü ile kalkınma planına uygun olarak hazırlanan beş yıllık planlar İçişleri Bakanlığının onayı ile kesinleşir.

Yıllık programlar, beş yıllık yatırım planının yıllık dilimleri olarak bütçeden önce hazırlanırlar ve bütçeye temel teşkil ederler.

Yıllık programlar, genel, katma ve özel bütçeli idarelerden il özel idaresine aktarılacak ödenekler de dikkate alınmak suretiyle bakanlıklar, bölge ve il kuruluşları ile koordineli bir şekilde hazırlanır ve il genel meclisinin kabulü, ilgili bakanlıkların görüşleri alınarak İçişleri Bakanının onayı ile yürürlüğe girer.»

İÇİŞLERİ KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ
METİN

13 Mart 1913 Tarihli İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının Adının ve Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine, Bu Kanuna Bazı Maddeler Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı

MADDE 1. — Tasarının 1 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 78 inci maddesinin «son iki fıkrası» madde metninden çıkarılmış ve bu maddeye aşağıdaki 13 ve 14 üncü bentler eklenmiştir.

«13. — İl özel idraesi, mahallî ve müşterek nitelikte olan imar, bayındırlık, sağlık ve sosyal yardım, çevre sağlığı, çevre koruması, eğitim, gençlik ve spor, tarım, hayvancılık, ağaçlandırma, ekonomi ve ticaret, haberleşme, kültür, turizmle ilgili görevler ve bu Kanun dışında çeşitli mevzuatla verilen görevleri, imkânları ve tespit edeceği öncelik sırasına göre yürütür. İl özel idarelerinin görevli olduğu mahallî ve müşterek ihtiyaçların kapsamı ve sınırı Bakanlar Kurulunca tespit olunur.

Görevlerin yürütülmesinde merkezî idarenin taşra kuruluşları ile görev paylaşımı, koordinasyon ve işbirliği valilerce yerine getirilir.»

«14. — İl özel idaresi, ilin mahallî hizmetlerine ait etüt, proje ve kamulaştırmalarla yeni yapı ve tesisleri, millî kalkınma planı ilke ve amaçlarına, bölge planlarına ve ilin özel ihtiyaçlarına uygun olarak beşer yıllık planlara bağlamak ve uygulamak görev ve yetkisine sahiptir.

Devlet Planlama Teşkilatının destek ve görüşü ile kalkınma planına uygun olarak hazırlanan beş yıllık planlar il genel meclisinin kabulü ve İçişleri Bakanlığının onayı ile kesinleşir.

Yıllık programlar, beş yıllık yatırım planının yıllık dilimleri olarak bütçeden önce hazırlanırlar ve bütçeye temel teşkil ederler.

Yıllık programlar, genel, katma ve özel bütçeli idarelerden il özel idaresine aktarılacak ödenekler de dikkate alınmak suretiyle Bakanlıklar, bölge ve il kuruluşları ile koordineli bir şekilde hazırlanırlar ve il genel meclisinin kabulü, ilgili bakanlıkların görüşleri alınarak İçişleri Bakanının onayı ile yürürlüğe girer.

Beş yıllık planlarda yapılacak değişiklikler aynı usulle olur.»

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

13 Mart 1913 Tarihli İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının Adının ve Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine, Bu Kanuna Bazı Maddeler Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı

MADDE 1. — Tasarının 1 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 78 inci maddesinin «son iki fıkrası» madde metninden çıkarılmış ve bu maddeye aşağıdaki 13 ve 14 üncü bentler eklenmiştir.

«13. — İl özel idraesi, mahallî ve müşterek nitelikte olan imar, bayındırlık, sağlık ve sosyal yardım, çevre sağlığı, çevre koruması, eğitim, gençlik ve spor, tarım, hayvancılık, ağaçlandırma, orman ve ormancılık, ekonomi ve ticaret, haberleşme, kültür, turizmle ilgili görevler ve bu Kanun dışında çeşitli mevzuatla verilen görevleri, imkânları ve tespit edeceği öncelik sırasına göre yürütür. İl özel idarelerinin görevli olduğu mahallî ve müşterek ihtiyaçların kapsamı ve sınırı Bakanlar Kurulunca tespit olunur.

Görevlerin yürütülmesinde merkezî idarenin taşra kuruluşları ile görev paylaşımı, koordinasyon ve işbirliği valilerce yerine getirilir.»

«14. — İl özel idaresi, ilin mahallî hizmetlerine ait etüt, proje ve kamulaştırmalarla yeni yapı ve tesisleri, millî kalkınma planı ilke ve amaçlarına, bölge planlarına ve ilin özel ihtiyaçlarına uygun olarak beşer yıllık planlara bağlamak ve uygulamak görev ve yetkisine sahiptir.

Devlet Planlama Teşkilatının destek ve görüşü ile kalkınma planına uygun olarak hazırlanan beş yıllık planlar il genel meclisinin kabulü ve İçişleri Bakanlığının onayı ile kesinleşir.

Yıllık programlar, beş yıllık yatırım planının yıllık dilimleri olarak bütçeden önce hazırlanırlar ve bütçeye temel teşkil ederler.

Yıllık programlar, genel, katma ve özel bütçeli idarelerden il özel idaresine aktarılacak ödenekler de dikkate alınmak suretiyle Bakanlıklar, bölge ve il kuruluşları ile koordineli bir şekilde hazırlanırlar ve il genel meclisinin kabulü, ilgili bakanlıkların görüşleri alınarak İçişleri Bakanının onayı ile yürürlüğe girer.

Beş yıllık planlarda yapılacak değişiklikler aynı usulle olur.»

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 3. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 80 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 80. — İl özel idaresinin gelirleri şunlardır :

1. Özel kanunlarla tanınmış vergi, resim ve harç gelirleri,
2. Devlet gelirlerinden ayrılacak paylar,
3. Devlet bütçesine konulacak paylar,
4. Her çeşit teşebbüs ve faaliyetler karşılığında sağlanacak gelirler,
5. Taşınır ve taşınmaz mallarının kira, satış ve başka surette değerlendirilmesinden doğacak gelirler,
6. Her türlü bağışlar,
7. Para cezaları, vergi cezaları ve gecikme zamları,
8. Tahvil ve hissé senetlerinin faiz ve temettüleri ile bunların itfasından veya satışından elde edilecek gelirler ve bankadaki paraların faiz ve diğer gelirleri,
9. İllerde toplanan Katma Değer Vergisi hâsılatından Bakanlar Kurulu kararıyla belirlenen oranda ayrılacak pay,
10. Hizmet karşılığında alınacak ücretler,
11. Diğer gelirler.»

MADDE 4. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 82 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 82. — İl özel idaresinin giderleri şunlardır :

1. İlköğretim hizmet ve yatırımları için % 20'den az olmamak üzere ayrılacak pay,
2. Bu Kanun ve diğer kanunlarla verilen mahallé görevlerin ifası için yapılan harcamalar,
3. Yönetim ve personel giderleri,
4. İl genel meclisi üyeleri, il daimî encümeni üyeleri ile vali ve kaymakam ödenekleri ve yollukları,
5. Özel kanun, karar, ilam ve sözleşmelere dayanan harcamalar, paylar, ödemeler ve borçlar,
6. Kanunlar gereğince başka kurum, kuruluş ve teşebbüslere yapılacak yardımlarla özel idare teşebbüslerine verilecek sermayeler için ortaklığa katılma payları ve yardımlar,
7. Özel idare gelirlerinin tahsil giderleri,
8. Özel idare mallarının vergi, resim, harç ve sigorta giderleri,
9. İçişleri Bakanlığınca çıkartılacak bir yönetmelikle esas ve usulleri belirlenecek temsil, ağırlama ve tören giderleri,
10. Özel idare hizmetleri ile ilgili diğer giderler.»

(İçişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 3. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 80 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 80. — İl Özel İdaresinin gelirleri şunlardır :

1. Özel kanunlarla tanınmış vergi; resim ve harç gelirleri,
2. Genel Bütçe vergi gelirlerinden ayrılacak paylar,
3. Genel, katma ve özel bütçeli idarelerden aktarılacak ödenekler,
4. Her çeşit teşebbüs ve faaliyetler karşılığında sağlanacak gelirler,
5. Taşınır ve taşınmaz mallarının kira, satış ve başka surette değerlendirilmesinden doğacak gelirler,
6. Her türlü bağışlar,
7. Para cezaları, vergi cezaları ve gecikme zamları,
8. Tahvil ve hisse senetlerinin faiz ve temettüleri ile bunların itfasından veya satışından elde edilecek gelirler ve bankadaki paraların faiz ve diğer gelirleri,
9. İllerde toplanan katma değer vergisi hâsılatından Bakanlar Kurulu kararıyla belirlenen oranda ayrılacak pay,
10. Hizmet karşılığında alınacak ücretler,
11. Diğer gelirler.»

MADDE 4. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 82 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 82. — İl özel idaresinin giderleri şunlardır :

1. İlköğretim hizmet ve yatırımları için bu Kanunun 80 inci maddesinin 1, 2, 7, 8 ve 9 uncu bentlerinde sayılan gelirlerin bir önceki yıl kesin hesabı ile gerçekleşen toplam miktarlarının % 20'sinden az olmamak üzere ayrılacak pay,
2. Bu Kanun ve diğer kanunlarla verilen mahallî görevlerin ifası için yapılan harcamalar,
3. Yönetim ve personel giderleri,
4. İl genel meclisi üyeleri, il daimî encümeni üyeleri ile vali ve kaymakam ve diğer görevliler ödenekleri ve yollukları,
5. Özel kanun, karar, ilâm ve sözleşmelere dayanan harcamalar, paylar, ödemeler ve borçlar,

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 3. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 80 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 80. — İl Özel İdaresinin gelirleri şunlardır :

1. Özel kanunlarla tanınmış vergi; resim ve harç gelirleri,
2. Genel Bütçe vergi gelirlerinden ayrılacak paylar,
3. Genel, katma ve özel bütçeli idarelerden aktarılacak ödenekler,
4. Her çeşit teşebbüs ve faaliyetler karşılığında sağlanacak gelirler,
5. Taşınır ve taşınmaz mallarının kira, satış ve başka surette değerlendirilmesinden doğacak gelirler,
6. Her türlü bağışlar,
7. Para cezaları,
8. Tahvil ve hisse senetlerinin faiz ve temettüleri ile bunların itfasından veya satışından elde edilecek gelirler ve bankadaki paraların faiz ve diğer gelirleri,
9. Hizmet karşılığında alınacak ücretler,
10. Orman emvalinden o il itibarıyla temin edilen gelirden her yıl Bakanlar Kurulu kararıyla belirlenen oranda ayrılacak bir pay, münhasıran yine o ile bağlı orman köylerinin ihtiyaçlarında ve kaldırılmasında kullanılmak üzere,
11. Diğer gelirler,

MADDE 4. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 82 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 82. — İl özel idaresinin giderleri şunlardır :

1. İlköğretim hizmet ve yatırımları için bu Kanunun 80 inci maddesinin 1, 2, 7 ve 8 inci bentlerinde sayılan gelirlerin bir önceki yıl kesin hesabı ile gerçekleşen toplam miktarlarının % 20'sinden az olmamak üzere ayrılacak pay,
2. Bu Kanun ve diğer kanunlarla verilen mahallî görevlerin ifası için yapılan harcamalar,
3. Yönetim ve personel giderleri,
4. İl genel meclisi üyeleri, il daimî encümeni üyeleri ile vali ve kaymakam ve diğer görevliler ödenekleri ve yollukları,
5. Özel kanun, karar, ilâm ve sözleşmelere dayanan harcamalar, paylar, ödemeler ve borçlar,

MADDE 5. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 84 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 84. — İl özel idaresi bütçesi, genel bütçe mali yılına paralel ve İçişleri Bakanlığı ile Maliye ve Gümrük Bakanlığınca birlikte düzenlenmiş formüle uygun olarak hazırlanır.

İl özel idaresi bütçesinin hazırlanması, il daimî encümenince incelenmesi, il genel meclisinde görüşülmesi ve kabulüne dair usul, esas ve süreler İçişleri Bakanlığınca çıkartılacak bir yönetmelikle düzenlenir.»

MADDE 6. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 86 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 86. — İl genel meclisince görüşülüp kabul edilen bütçe o yıla ait program da eklenerek vali tarafından, toplantının sona ermesinden itibaren en geç 10 gün içinde onaylanmak üzere İçişleri Bakanlığına gönderilir.

Bütçe, İçişleri Bakanlığınca 30 gün içinde aynen veya değişiklik yapılarak onaylanır. Bu süre içinde onaylanmayan bütçe kendiliğinden onaylanmış sayılır.

İçişleri Bakanlığı :

1. Bütçedeki mevzuata aykırı madde ve deyimleri düzeltmeye,
 2. İl özel idaresince tahsile yetkili olduğu halde bütçeye konmamış gelirleri koymaya ve noksan konularını kanunî hadde çıkarmaya,
 3. İl özel idaresinin tahsile yetkili olmadığı gelirleri tahakkuk etmemiş taşınır ve taşınmaz malların satış gelirleriyle gerçekleşmemiş borçlanma gelirlerini çıkarmaya, kanunî yetki ve tarife üstündeki gelir tahminlerini kanunî hadde indirmeye,
 4. Yapılması il özel idaresi görevlerinden olmayan hizmetler için konulmuş ödenekleri çıkarmaya,
 5. Bütçeye konulması kanunen zorunlu iken konulmamış ödenekleri koymaya veya kanunî hadde indirmeye,
 6. Yıllık programların gerçekleştirilmesi için gerekli ödenekleri karşılık göstermek suretiyle koymaya veya yeterli hale getirmeye,
 7. Kesinleşmiş ilam, istikraz, tahvil, kredi, anlaşma ve sözleşme hükümlerine göre anapara ve faiz ödemelerini karşılamaya yetecek kadar ödenek koymaya, mevcutları bu amaçla yeteri kadar artırmaya,
- Yetkilidir.**

(İçişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

6. Kanunlar gereğince başka kurum, kuruluş ve teşebbüslere yapılacak yardımlarla özel idare teşebbüslerine verilecek sermayeler ile özel idarenin katılmayı uygun bulduğu şirket, kooperatif, birlik ve benzeri ortaklığa katılma payları ve yardımlar,

7. Özel idare gelirlerinin tahsil giderleri,

8. Özel idare mallarının vergi, resim, harç ve sigorta giderleri,

9. İçişleri Bakanlığınca çıkartılacak bir yönetmelikle esas ve usulleri belirlenecek temsil, ağırlama ve tören giderleri,

10. 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 180 inci maddesi gereğince adli müzaharet için barolara, yapılabilecek yardım giderleri,

11. Özel idare hizmetleri ile ilgili diğer giderler.»

MADDE 5. — Tasarının 5 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 86 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 86. — İl genel meclisince görüşülüp kabul edilen bütçe o yıla ait program da eklenerek, Vali tarafından, toplantının sona ermesinden itibaren en geç 15 gün içinde onaylanmak üzere İçişleri Bakanlığına gönderilir.

Bütçe, İçişleri Bakanlığınca 30 gün içinde aynen veya değişiklik yapılarak onaylanır. Bu süre içinde onaylanmayan bütçe kendiliğinden onaylanmış sayılır.

İçişleri Bakanlığı :

1. Bütçedeki mevzuata aykırı madde ve deyimleri düzeltmeye,

2. İl özel idaresince tahsile yetkili olduğu halde bütçeye konmamış gelirleri koymaya ve noksan konulanları kanunî hadde çıkarmaya,

3. İl özel idaresinin tahsile yetkili olmadığı gelirleri tahakkuk etmemiş taşınır ve taşınmaz malların satış gelirleriyle gerçekleşmemiş borçlanma gelir-

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

6. Kanunlar gereğince başka kurum, kuruluş ve teşebbüslere yapılacak yardımlarla özel idare teşebbüslerine verilecek sermayeler ile özel idarenin katılmayı uygun bulduğu şirket, kooperatif, birlik, kamu yararına hizmet yapan dernekler ve benzeri ortaklığa katılma payları ve yardımlar,

7. Özel idare gelirlerinin tahsil giderleri,

8. Özel idare mallarının vergi, resim, harç ve sigorta giderleri,

9. İçişleri Bakanlığınca çıkartılacak bir yönetmelikle esas ve usulleri belirlenecek temsil, ağırlama ve tören giderleri,

10. 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 180 inci maddesi gereğince kesinleşmiş öz gelirin binde biri nispetinde konulacak ve mahkeme kararına dayanan belge karşılığı olarak barolara yapılacak yardım giderleri,

11. Özel idare hizmetleri ile ilgili diğer giderler.»

MADDE 5. — Tasarının 5 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — Tasarının 6 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Bütçenin değiştirilerek onaylanması halinde bütçenin denkliliğini sağlayacak gerekli değişiklikler de yapılır. Bu sebepler dışında İçişleri Bakanlığınca bütçede değişiklik yapılamaz.»

MADDE 7. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 87 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 87. — İl özel idaresinin başı ve tüzelkişiliğin temsilcisi olan vali, yürütme görevini imkânlarına ve hizmet ihtiyaçlarına göre kurulan özel idare teşkilatı ve hizmet gereğine göre diğer kamu görevlileri ile yerine getirir.

Ancak, özel idare imkânlarının yetersiz olması hallerinde vali, ilgili bakanlığa bilgi vermek suretiyle ilde görevli merkezi, bölgesel veya diğer mahallî idare kuruluşlarının personel, araç ve gereçlerinden yararlanmak suretiyle özel idarenin kısa süreli ve program dışı hizmetlerini yürütme yetkisine sahiptir.

Özel idarenin personel, araç ve gereçleri valinin emri ile ihtiyaç halinde merkezi, bölgesel veya diğer mahallî idareler kuruluşlarının hizmetlerinde kullanılabilir.»

MADDE 8. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 98 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 98. — İl özel idaresi mevzuatla kendisine verilen görevlerini özel idare müdürü ile hizmet ihtiyacına ve malî güçlerine göre kurulacak idarî şube müdürlükleri vasıtasıyla yürütür.

İdarî şube müdürlükleri, valinin teklifi, il genel meclisinin kabulü ve İçişleri Bakanlığının onayı ile kurulur. İçişleri Bakanlığı teşkilat standardizasyonuna ait esasları belirler ve uygulanmasını sağlar.

Teşkilatın kurulma işlemi genel hükümlere göre kadro alınması ile tamamlanır.

(İçişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

lerini çıkarmaya, kanunî yetki ve tarife üstündeki gelir tahminlerini kanunî hadde indirmeye,

4. Yapılması il özel idaresi görevlerinden olmayan hizmetler için konulmuş ödenekleri çıkarmaya,

5. Bütçeye konulması kanunen zorunlu iken konulmamış ödenekleri koymaya veya kanunî hadde indirmeye,

6. Yıllık programların gerçekleştirilmesi için gerekli ödenekleri karşılık göstermek suretiyle koymaya veya yeterli hale getirmeye,

7. Kesinleşmiş ilâm, istikraz, tahvil, kredi, anlaşma ve sözleşme hükümlerine göre ana para ve faiz ödemelerini karşılamaya yetecek kadar ödenek koymaya, mevcutları bu amaçla yeteri kadar artırmaya,

Yetkilidir.

Bütçenin değiştirilerek onaylanması halinde bütçenin denkliliğini sağlayacak gerekli değişiklikler yapılır.

«Bu sebepler dışında İçişleri Bakanlığınca bütçede değişiklik yapılamaz.»

MADDE 7. — Tasarının 7 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 7. — Tasarının 7 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 8. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 98 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 8. — Tasarının 8 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

«Madde 98. — İl özel idaresi mevzuatla kendisine verilen görevlerini özel idare müdürü ile hizmet ihtiyacına ve malî güçlerine göre kurulacak idarî şube müdürlükleri vasıtasıyla yürütür.

İdarî şube müdürlükleri, valinin teklifi il genel meclisinin kabulü ve İçişleri Bakanlığının onayı ile kurulur.

İçişleri Bakanlığı teşkilat standardizasyonuna ait esasları belirler ve uygulanmasını sağlar.

Teşkilatın kurulma işlemi genel hükümlere göre kadro alınması ile tamamlanır.

«Mevcut kadrolara ait her türlü değişiklikler İçişleri Bakanlığının onayı ile yapılır.»

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 9. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatı'nın 99 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 99. — İl Özel İdare Müdürü; il özel idare teşkilatının validen sonra en üst düzeyde yetkili ve görevli memuru olup il özel idaresi hizmetlerinin yürütülmesinden, valiye karşı sorumludur.

İl Özel İdare Müdürünün görevleri şunlardır :

1. Özel idare teşkilatını vali adına yönetmek, denetlemek, denetim raporlarını incelemek ve sonuçlarını valiye sunmak,
2. İlin beş yıllık yatırım planını ve yıllık programlarını, bütçe tasarılarını zamanında hazırlamak ve bunlarla ilgili işlemleri yürütmek,
3. Özel idare kuruluşları arasında hizmet yönünden koordinasyon sağlamak,
4. Kanun, tüzük ve yönetmeliklerle verilen görevleri yerine getirmek ve vali tarafından verilecek konu ile ilgili diğer işleri yapmak.»

MADDE 10. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatı'nın 100 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 100. — İlçelerde il özel idaresinin iş ve işlemlerini yürütmek üzere kaymakamın başkanlığında ilçe özel idare şube teşkilatı kurulur. Kaymakam özel idare hizmetlerinin yürütülmesinden valiye karşı sorumludur.

İlçe özel idare şube teşkilatı valinin teklifi, il genel meclisinin kabulü ve İçişleri Bakanlığının onayı ile kurulur.

İçişleri Bakanlığı teşkilat standardizasyonuna ait esasları belirler ve uygulanmasını sağlar.

Teşkilatın kurulma işlemi genel hükümlere göre kadro alınması ile tamamlanır.

İl özel idare şubesinin görevleri şunlardır :

1. İlin beş yıllık yatırım planı ve yıllık programlarının hazırlanmasında görüş bildirmek,
2. İl daimî encümenince çıkarılan yasaklayıcı tedbirler ve kararları uygulamak,
3. İl özel idare bütçesinin çeşitli bölüm ve programlarından ilçeye ayrılan ödenekleri kullanmak,
4. Özel idare gelir ve giderlerinin usulüne uygun olarak tahsil, takip ve ödenmesini sağlamak,
5. Özel idarenin hak ve menfaatlerini koruyacak tedbirler almak, kanun, tüzük ve yönetmelik hükümlerine, genel meclis ve daimî encümen kararlarına ve valinin emirlerine uygun olarak özel idare hizmetlerini yürütmek.»

MADDE 11. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanununun 111 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Meclis toplantıları

Madde 111. — İl genel meclisi her yıl kasım ve nisan aylarının ilk haftasında olağan olarak toplanır. Toplantı dönemleri en çok 30'ar gündür. Kasım ayı toplantısı, dönem başı toplantısıdır.

Seçim sonuçlarının alınmasından itibaren 15 gün içinde il genel meclisi, vali tarafından toplantıya çağrılır. İlk birleşimde başkanvekilleri ve kâtipler ile il daimî encümeni üyeleri seçimi yapılır. Bunların görevleri il genel meclisinin dönem başı toplantısına kadar devam eder.

(İçişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 9. — Tasarının 9 uncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 10. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 100 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 100. — İlçelerde il özel idaresinin iş ve işlemlerini yürütmek üzere Kaymakamın başkanlığında özel idare ilçe şube teşkilatı kurulur. Kaymakam özel idare hizmetlerinin yürütülmesinden valiyeye karşı sorumludur.

Özel idare ilçe şube teşkilatı valinin teklifi, il genel meclisinin kabulü ve İçişleri Bakanlığının onayı ile kurulur.

İçişleri Bakanlığı teşkilat standardizasyonuna ait esasları belirler ve uygulanmasını sağlar.

Özel idare ilçe şubesinin görevleri şunlardır :

1. İl'in beş yıllık yatırım planı ve yıllık programlarının hazırlanmasında görüş bildirmek,
2. İl daimi encümenince alınan tedbir ve kararları uygulamak,
3. İl özel idare bütçesinin çeşitli bölüm ve programlarından ilçeye ayrılan ödenekleri kullanmak,
4. Özel idare gelir ve giderlerinin usulüne uygun olarak tahsil, takip ve ödenmesini sağlamak,
5. Özel idarenin hak ve menfaatlerini koruyacak tedbirler almak, kanun, tüzük ve yönetmelik hükümlerine, genel meclis ve daimi encümen kararlarına ve valinin emirlerine uygun olarak özel idare hizmetlerini yürütmek.»

MADDE 111. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 111 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Meclis Toplantıları

Madde 111. — İl genel meclisi her yıl Ekim ve Nisan aylarının ilk haftasında olağan olarak topla-

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 9. — Tasarının 9 uncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 10. — Tasarının 10 uncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 111. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 111 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Meclis toplantıları

«Madde 111. — İl genel meclisi her yıl Ekim ve Nisan aylarının ilk haftasında olağan olarak topla-

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

İl genel meclisine vali başkanlık eder. İl genel meclisi, dönem başı toplantısının ilk birleşiminde üyeleri arasından gizli oyla birinci ve ikinci başkanvekili ile ikisi yedek olmak üzere dört kâtip seçer. Başkanlık divanı bir başkan ve iki kâtipten kurulur. Valinin bulunmadığı toplantılarda birinci başkanvekili, o da yoksa ikinci başkanvekili meclise başkanlık eder.

İl genel meclisi toplantılarının başlama ve bitiş tarihleri İçişleri Bakanlığına bildirilir.»

MADDE 12. — İdarei Umumiye Vilayat Kanunu Muvakkatınının 116 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 116. — İllerin nüfus, bütçe ve diğer ekonomik gelişmişliği dikkate alınarak il genel meclisi üyelerine, görüşmelerin devamı süresince her gün için, tavan ve tabanı İçişleri Bakanlığı tarafından tespit edilen miktarda ödenek verilir.»

(İçişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

nır. Ekim ayı toplantısı dönemi en çok kırkbeş gün, Nisan ayı toplantısı dönemi en çok otuz gündür.

Ekim ayı toplantısı dönembası toplantısıdır.

Seçim sonuçlarının alınmasından itibaren 15 gün içinde il genel meclisi, vali tarafından toplantıya çağrılır. İlk birleşimde başkanvekilleri ve kâtipler ile il daimî encümeni üyeleri seçimi yapılır. Bunların görevleri il genel meclisinin dönembası toplantısına kadar devam eder.

İl genel meclisine vali başkanlık eder. İl genel meclisi; dönembası toplantısının ilk birleşiminde üyeleri arasından gizli oyla birinci ve ikinci başkanvekili ile ikisi yedek olmak üzere dört kâtip seçer. Başkanlık divanı bir başkan ve iki kâtipten kurulur. Valinin bulunmadığı toplantılarda birinci başkanvekili, o da yoksa ikinci başkanvekili meclise başkanlık eder.

İl genel meclisi toplantılarının başlama ve bitiş tarihleri İçişleri Bakanlığına bildirilir.»

MADDE 12. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 116 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 116. — İllerin nüfus, bütçe, ulaşım ve diğer ekonomik gelişmişliği dikkate alınarak il genel meclisi üyelerine, toplantıların devamı süresince her gün için, tavan ve tabanı İçişleri Bakanlığınca her yıl tespit edilecek ve il genel meclisi tarafından kararlaştırılacak miktar kadar ödenek verilir.»

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

nır. Ekim toplantısı 45 gün, Nisan toplantısı 30 gündür.

Ekim ayı toplantısı, dönem başı toplantısıdır.

Toplantı süresi sona erdiği halde konuların incelenmesi ve görüşülmesi neticelenmemiş ve vali 15 günü geçmemek üzere toplantıyı uzatır ve nedenlerini İçişleri Bakanlığına bildirir.

Seçim sonuçlarının alınmasından itibaren 15 gün içinde il genel meclisi, vali tarafından toplantıya çağrılır. İlk birleşimde başkanvekilleri ve kâtipler ile il daimî encümeni üyeleri seçimi yapılır. Bunların görevleri il genel meclisinin dönembası toplantısına kadar devam eder.

İl genel meclisine vali başkanlık eder. İl genel meclisi; dönembası toplantısının ilk birleşiminde üyeleri arasından gizli oyla birinci ve ikinci başkanvekili ile ikisi yedek olmak üzere dört kâtip seçer. Başkanlık divanı bir başkan ve iki kâtipten kurulur. Valinin bulunmadığı toplantılarda birinci başkanvekili, o da yoksa ikinci başkanvekili meclise başkanlık eder.

İl genel meclisi toplantılarının başlama ve bitiş tarihleri İçişleri Bakanlığına bildirilir.»

MADDE 12. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 116 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 116. — İl genel meclisinin Başkan ve Üyelerine, toplantıların devamı süresince her gün için 300 gösterse rakamının Bütçe kanunlarında Devlet memurları maaşı için her yıl belirlenen katsayı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarı aşmamak üzere ödenek verilir.

Bu ödeneğin miktarı, illerin nüfus, bütçe, ulaşım ve diğer ekonomik gelişmişliği dikkate alınarak İçişleri Bakanlığınca belirlenir.»

MADDE 13. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 119 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 119. — İl genel meclisinin çalışma esas ve usulleri İçişleri Bakanlığınca çıkarılacak bir yönetmelikle düzenlenir.»

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 13. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 121 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 121. — İl genel meclisi üyelerinden her biri oyunu bizzat kullanır. Bütçe görüşmelerinde ad okunmak suretiyle oy kullanılır.

İl genel meclisinde yapılacak seçimler ve üzerinde tereddüt bulunan seçim tutanakları hakkında gizli oylama yapılır. Gizli oylamalarda, oylarda eşitlik halinde oylama bir kez daha tekrarlanır, yine eşitlik olursa kuraya başvurulur.»

MADDE 14. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 129 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 129. — Valinin isteği halinde, il özel idare müdürü ile idarî şube müdürleri ve il idare şube başkanları, il özel idaresi hizmetlerinden kendi dairelerine ait işlerin ve daireleri ile ilgili bütçe kısımlarının görüşülmesi sırasında il genel meclisinde bulunarak gerekli açıklamayı yaparlar.»

(İçişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 13. — Tasarının 13 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 14. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 128 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 128. — İl genel meclisi, her toplantı yılı başında, bir önceki yıl toplantılarında kabul olunan plan, program ve kararların tatbiki ve icraatı hakkında valinin İçişleri Bakanlığına sunulmak üzere gönderdiği rapor ile il daimi encümeni tarafından yapılan açıklamayı görüşür. Meclis bu rapor ve açıklamayı 2/3 çoğunlukla yeterli görmediği takdirde, durumu bir tutanakla tespit eder. Bu tutanak faaliyet raporu ve açıklama ile birlikte en geç 10 gün içerisinde Valilikçe İçişleri Bakanlığına değerlendirilmek üzere gönderilir.»

MADDE 15. — Tasarının 14 üncü maddesi, 15 inci madde olarak Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 14. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 121 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 121. — İl genel meclisi üyelerinden her biri oyunu bizzat kullanır. Bütçe görüşmelerinde ad okunmak suretiyle oy kullanılır.

İl genel meclisinde yapılacak seçimler ve üzerinde tereddüt bulunan seçim tutanakları hakkında açık oylama yapılır. Açık oylamalarda, oylarda eşitlik halinde oylama bir kez daha tekrarlanır, yine eşitlik olursa kuraya başvurulur.»

MADDE 15. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 128 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 128. — İl genel meclisi, her toplantı yılı başında, bir önceki yıl toplantılarında kabul olunan plan, program ve kararların tatbiki ve icraatı hakkında valinin İçişleri Bakanlığına gönderdiği rapor ile il daimi encümeni tarafından yapılan açıklamayı görüşür. Meclis bu rapor ve açıklamayı üye tamsayısının 2/3 çoğunluğu yeterli görmediği takdirde, durumu bir tutanakla tespit eder. Bu tutanak faaliyet raporu ve açıklama ile birlikte en geç 10 gün içerisinde valilikçe İçişleri Bakanlığına değerlendirilmek üzere gönderilir.»

MADDE 16. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 129 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 129. — İl genel meclisi özel idare bütçe tasarısını madde madde ve bütçeye bağlı cetvelleri bölüm bölüm inceler ve gerekli gördüğü yönlerini değiştirerek kabul eder.

Valinin isteği halinde, il özel idare müdürü ile idarî şube müdürleri ve il idare şube başkanları, il özel idaresi hizmetlerinden kendi dairelerine ait işlerin ve daireleri ile ilgili bütçe kısımlarının görüşülmesi sırasında il genel meclisinde bulunarak gerekli açıklamayı yaparlar.»

MADDE 17. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 131 inci maddesinin 3 üncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bu miktarlardan daha fazla olan borçlanmalar il genel meclisinin kararı ile İçişleri Bakanlığının onayı ile yapılır.»

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 15. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 136 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 136. — İl genel meclisi, her yıl dönembaşıtoplantısında üyeleri arasından gizli oyla encümenine 5 asıl, 5 yedek üyeyi ayrı ayrı seçer.

İl daimî encümenine seçilecek üyelerin ayrı ilçelerden olması zorunludur. Oyların eşitliği halinde ad çekmeye başvurulur.

Encümen üyelerinin görev süresi bir yıldır. Süreleri dolan üyeler yeniden seçilebilirler.

Asıl üyeliğin herhangi bir sebeple boşalması halinde yedek üyeler vali tarafından en çok oy alandan başlanmak üzere sıra ile göreve davet olunur. Yedek üyelerin getirilmesinden sonra da seçilmiş üyeliklerin boşalması halinde, meclisce noksan asıl ve yedek üyelikler için seçim yapılır. Bu üyeler kalan süreyi tamamlar.

İl özel idare müdürü ile vali tarafından il özel idaresi hizmetlerini yürüten il idare şube başkanları arasından seçilen iki kişi il daimî encümeninin tabii üyesidir.»

MADDE 16. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 140 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 140. — İl daimî encümeninin başkan ve seçilmiş üyelerine tavan ve tabanı İçişleri Bakanlığınca tespit edilecek miktarda aylık ödenek verilir.

Encümen başkan ve üyelerinin, görevli olarak il sınırları dışında bulunudkları veya yılda 60 günü geçmemek kaydıyla yıllık mazeret ve hastalık izinlerini kullandıkları sürece ödenekleri kesilmez.

Encümen üyelerine, görevli olarak il merkezi dışına çıkmaları halinde 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre meclis üyeleri gibi yolluk ödenir.

Ayrıca, encümen başkanlık eden vali muavini ile ilçe özel idaresi şube başkanına, il daimî encümeni üyelerine verilen aylık ödenek kadar hizmet ödeneği verilir.»

(İçişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 16. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 136 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 136. — İl genel meclisi, her yıl dönembaşı toplantısında üyeleri arasından gizli oyla encümenine 5 asıl, 5 yedek üyeyi ayrı ayrı seçer.

İl daimî encümenine seçilecek üyelerin ayrı ilçelerden olması zorunludur. Merkez ilçe dahil ilçe sayısı beşten az olan illerde il daimî encümenine nüfusu en çok olan ilçeden iki üye seçilir. Oyların eşitliği halinde ad çekmeye başvurulur.

Encümen üyelerinin görev süresi bir yıldır. Süreleri dolan üyeler yeniden seçilebilirler.

Asıl üyeliğin herhangi bir sebeple boşalması halinde yedek üyeler vali tarafından en çok oy alandan başlanmak üzere sıra ile göreve davet olunur. Yedek üyelerin getirilmesinden sonra da seçilmiş üyeliklerin boşalması halinde, meclisce noksan asıl ve yedek üyelikler için seçim yapılır. Bu üyeler kalan süreyi tamamlar.

İl Özel İdare Müdürü ile vali tarafından İl Özel İdareyi hizmetlerini yürüten İl idare şube başkanları arasından seçilen iki kişi il daimî encümeninin tabii üyesidir.»

MADDE 17. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 140 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 140. — İl daimî encümeninin başkan ve seçilmiş üyelerine tavan ve tabanı İçişleri Bakanlığınca tespit edilecek ve il genel meclisi tarafından kararlaştırılacak miktar kadar aylık ödenek verilir.

Encümen başkan ve üyelerinin, görevli olarak il sınırları dışında buldukları veya yılda 60 günü geçmemek kaydıyla yıllık, mazeret ve hastalık izinlerini kullandıkları sürece ödenekleri kesilmez.

Encümen üyelerine, görevli olarak il merkezi dışına çıkmaları halinde 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre meclis üyeleri gibi yolluk ödenir.

Ayrıca, Encümen başkanlık eden vali muavini ile özel idaresi ilçe şube başkanına, il daimî encümeni üyelerine verilen aylık ödenek kadar hizmet ödeneği verilir.

İl daimî encümeninin tabii üyelerine; seçilmiş üyelere ödenen aylık ödeneğin yarısını aşmamak üzere ödenek verilir.»

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 18. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 136 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 136. — İl genel meclisi, her yıl dönembaşı toplantısında üyeleri arasından gizli oyla encümenine 5 asıl, 5 yedek üyeyi ayrı ayrı seçer.

İl daimî encümenine seçilecek üyelerin ayrı ilçelerden olması zorunludur. Merkez ilçe dahil ilçe sayısı beşten az olan illerde il daimî encümenine nüfusu en çok olan ilçeden iki üye seçilir. Oyların eşitliği halinde ad çekmeye başvurulur.

Her üye yukarıdaki fıkra hükmüne uymak suretiyle en çok beş üye için oy kullanabilir.

Encümen üyelerinin görev süresi bir yıldır. Süreleri dolan üyeler yeniden seçilebilirler.

Asıl üyeliğin herhangi bir sebeple boşalması halinde 2 nci fıkra hükmüne uyulmak suretiyle yedek üyeler vali tarafından en çok oy alandan başlamak üzere sıra ile göreve davet olunur. Yedek üyelerin getirilmesinden sonra da seçilmiş üyeliklerin boşalması halinde meclisce noksan asıl ve yedek üyelikler için seçim yapılır. Bu üyeler kalan süreyi tamamlar.

İl özel idare müdürü ile vali tarafından il özel idareyi hizmetlerini yürüten il idare şube başkanları arasından seçilen iki kişi il daimî encümeninin tabii üyesidir.»

MADDE 19. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 140 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 140. — İl daimî encümeninin başkan ve seçilmiş üyelerine, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda yer alan 1 inci derecenin son kademesi gösterge rakamının, bütçe kanunlarında Devlet Memurları maaşı için belirlenen katsayı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarı aşmamak üzere her yıl İçişleri Bakanlığınca tespit edilecek miktarda aylık ödenek verilir. İl genel meclisi toplantılarının devamı süresince, il daimî encümeninin Başkan ve seçilmiş üyelerine yalnız il genel meclisi üyeleri için tespit edilen ödenek verilir.

Encümen başkan ve üyelerinin, görevli olarak il sınırları dışında buldukları veya yılda 60 günü geçmemek kaydıyla yıllık, mazeret ve hastalık izinlerini kullandıkları sürece ödenekleri kesilmez.

Encümen üyelerine, görevli olarak il merkezi dışına çıkmaları halinde 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre meclis üyeleri gibi yolluk ödenir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 17. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 141 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 141. — İl daimî encümenine vali veya yerine görevlendireceği vali yardımcısı başkanlık eder. Olağan toplantılar dışında encümen gerek görüldükçe vali tarafından toplantıya çağırabilir. İl daimî encümeni başkan tarafından havale edilmeyen konuları görüşemez.

Vali; il daimî encümen kararlarını, kanun, tüzük ve yönetmeliklere; meclis kararlarına veya kamu yararına aykırı gördüğü takdirde, kararın alındığı toplantıyı takip eden ilk toplantıda bir defa daha görüşülmesini isteyebilir.

Encümen kararında 2/3 çoğunlukla ısrar ederse, bu halde encümen kararı kesinleşmiş olur.»

MADDE 18. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının 144 üncü maddesine aşağıdaki bentler eklenmiştir.

«10. Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenen esaslar dahilinde, plan ve yıllık programlar gereğince yapılacak yatırımların müşavirlik, mühendislik, mimarlık ve benzeri broje ve kontrollük hizmetlerinin yaptırılmasına, karar vermek,

11. Özel idare tarafından yapılacak hizmetler karşılığı alınarak ücret tarifelerini düzenleyerek meclise sunmak,

12. İl özel idaresinin görevleri ile ilgili konularda yasaklayıcı tedbirler ve kararlar almak,

13. Yönetmeliklere, yasaklayıcı tedbirlerle alınan kararlara uymayanlar hakkında ceza kararı vermek, müeyyideler uygulanmasını kararlaştırmak,

14. Belediye ve mücavir alanlar ile köy yerleşim alanları dışında; umumun eğlenmesine, dinlenmesine, yiyip içmesine mahsus yerlerle, benzerlerinin ücret tarifelerini, meslekî teşekküllerin görüşlerini de alarak düzenlemek ve sınıflarını tespit etmek; bu gibi yerlerle diğer iş yerlerinin açılma, kapanma ve öğle dinlenme saatlerini belirlemek ve ilan etmek,

15. İz özel idaresi görevlerinin yapılmasına ve diğer kamu hizmetlerinin yürütülmesine yardımcı olmak amacıyla çeşitli kuruluşlarla yapılacak işbirliği, ortak personel çalıştırılması ve ortak makine parkı kurulması esaslarını tespit etmek.»

(İçişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 18. — İdareî Umumiyeî Vilayat Kanunu Muvakkatının 141 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 141. — İl daimî encümenine vali veya yerine görevlendireceği vali yardımcısı başkanlık eder. Olağan toplantılar dışında encümen gerek görüldükçe vali tarafından toplantıya çağırılabilir. İl daimî encümeni başkan tarafından havale edilmeyen konuları görüşemez.

Vali; il daimî encümen kararlarını, kanun, tüzük ve yönetmeliklere; meclis kararlarına veya kamu yararına aykırı gördüğü takdirde, kararın alındığı, toplantıyı takip eden ilk toplantıda bir defa daha görüşülmesini isteyebilir.

Encümen kararında 2/3 çoğunlukla ısrar ederse, bu halde encümen kararı kesinleşmiş olur.

Vali gerektiğinde kesinleşen encümen kararlarının uygulanmasını durdurarak iptali için idarî yargı mercilerine başvurabilir. İlgili idarî yargı merciiince verilen karara göre uygulama yapılır.»

MADDE 19. — İdareî Umumiyeî Vilayat Kanunu Muvakkatının 144 üncü maddesine aşağıdaki 10, 11, 12, 13, 14 ve 15 inci bentler eklenmiştir.

«10. Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenen esaslar dahilinde, plan ve yıllık programlar gereğince yapılacak yatırımların müşavirlik, mühendislik, mimarlık ve benzeri proje ve kontrollük hizmetlerinin yaptırılmasına, karar vermek; belediye sınırları ve mücavir alanlar dışında kalan yerler için nâzım ve uygulama imar planları ve programları hazırlamak veya hazırlatmak ve bunları meclisin onayına sunmak, kırsal kesimde gerekli yerlerde toplu yerleşim merkezleri kurmak,

11. Özel idare tarafından yapılacak hizmetler karşılığı alınacak ücret tarifelerini düzenleyerek meclise sunmak,

12. İl özel idaresinin görevleri ile ilgili konularda yasaklayıcı tedbirler ve kararlar almak,

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Ayrıca, encümene başkanlık eden vali muavini ile özel idaresi ilçe şube başkanına, il daimî encümeni üyelerine verilen aylık ödenek kadar hizmet ödenegi verilir.

İl daimî encümeninin tabii üyelerine; seçilmiş üyelere ödenen aylık ödenegin yarısını aşmamak üzere ödenek verilir.»

MADDE 20. — Tasarının 18 inci maddesi 20 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 21. — Tasarının 19 uncu maddesi 21 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 19. — İdareî Umumiyeî Vilayat Kanunu Muvakkatına aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

«EK MADDE 16. — İl Özel İdaresinin yetki ve görev alanı içinde, kanun, tüzük ve yönetmeliklerle verilen görevlere istinaden il genel meclisi ve il daimî encümenince alınan ve usulüne uygun olarak ilan edilen kararlar veya tedbirlere aykırı davranışta bulunanlara il daimî encümenince 1 500 liradan 30 000 liraya kadar para cezası veya 3 günden 30 güne kadar işyerinin kapatılması cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde her iki ceza birlikte uygulanır. Cezaya konu olan eşya gerektiğinde zaptedilir. Eski hale getirilmesi icap eden hususlarda il özel idaresince verilecek uygun süre içinde, mahzurun giderilmemesi halinde, idarece eski hale getirilir. Bu sebeple yapılan harcamalar ilgiliden tahsil olunur.

Ancak, vali ve kaymakamlar, cezayı gerektiren suçların işlendiğini bizzat gördüklerinde beşbin lira para cezası veya 3 günden 10 güne kadar işyeri kapatma cezası veya ticaret, sanat ve meslekten men cezası verilebilir.

Türk Ceza Kanunu ile diğer kanunlarda yazılı ceza hükümleri ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu hükümleri saklıdır.»

«EK MADDE 17. — Bu cezalara dair kararlar, ilgililere usulüne uygun olarak tebliğ edilir. Kararlara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç 7 gün içinde yetkili sulh ceza mahkemesine itiraz edilebilir. İtiraz üzerine verilen kararlar kesindir. İtiraz, zaruret görülmemeyen hallerde evrak üzerinde inceleme yapılarak en kısa sürede sonuçlandırılır. Verilen para cezaları 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun Hükümlerine göre il özel idarelerinde tahsil olunur.»

(İçişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

13. Yönetmeliklere, yasaklayıcı tedbirlerle alınan kararlara uymayanlar hakkında ceza kararı vermek, müeyyideler uygulanmasını kararlaştırmak,

14. Belediye ve mücavir alanları dışında; umumun eğlenmesine, dinlenmesine, yiyip içmesine mahsus yerlerle, benzerlerinin ticret tarifelerini, mesleki teşekküllerin görüşlerini de alarak düzenlemek ve sınıflarını tespit etmek; bu gibi yerlerle diğer iş yerlerinin açılma, kapanma ve öğle dinlenme saatlerini belirlemek ve ilan etmek,

15. İl özel idaresi görevlerinin yapılmasına ve diğer kamu hizmetlerinin yürütülmesine yardımcı olmak amacıyla çeşitli kuruluşlarla yapılacak işbirliği, ortak personel çalıştırılması ve ortak makine parkı kurulması esaslarını tespit etmek.»

MADDE 20. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatına aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

«EK MADDE 16. — İl özel idaresinin yetki ve görev alanı içinde, kanun, tüzük ve yönetmeliklerle verilen görevlere istinaden il genel meclisi ve il daimî encümenince alınan ve usulüne uygun olarak ilan edilen kararlar veya tedbirlere aykırı davranışta bulunanlara il daimî encümenince beşbin liradan ellibin liraya kadar para cezası veya üç günden otuz güne kadar işyerinin kapatılması veya ticaret, sanat ve meslekten men cezası verilebilir. Fırlın tekrarı halinde her iki ceza birlikte uygulanır. Cezaya konu olan eşya gerektiğinde zaptedilir. Eski hale getirilmesi icap eden hususlarda il özel idaresince verilecek uygun süre içinde, mahzurun giderilmemesi halinde, idarece eski hale getirilir. Bu sebeple yapılan harcamalar ilgiliden tahsil olunur.

Ancak, vali ve kaymakamlar, cezayı gerektiren suçların işlendiğini bizzat gördüklerinde binbeşyüz liradan otuzbin liraya kadar para cezası veya yedi güne kadar işyeri kapatma cezası veya ticaret, sanat ve meslekten men cezası verebilir.

Türk Ceza Kanunu ile diğer kanunlarda yazılı ceza hükümleri ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu hükümleri saklıdır.»

«EK MADDE 17. — Bu cezalara dair kararlar, ilgililere usulüne uygun olarak tebliğ edilir. Kararlara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç yedi gün içinde yetkili sulh ceza mahkemesine itiraz edilebilir. İtiraz üzerine verilen kararlar kesindir. İtiraz, zaruret

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 22. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatına aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

«EK MADDE 16. — İl Özel İdaresinin yetki ve görev alanı içinde, kanun, tüzük ve yönetmeliklerle verilen görevlere istinaden il genel meclisi ve il daimî encümenince alınan ve usulüne uygun olarak ilan edilen kararlar veya tedbirlere aykırı davranışta bulunanlara il daimî encümenince beşbin liradan ellibin liraya kadar para cezası veya üç günden otuz güne kadar işyerinin kapatılması veya ticaret, sanat ve meslekten men cezası verilebilir. Fırlın tekrarı halinde her iki ceza birlikte uygulanır. Cezaya konu olan eşya gerektiğinde muhafaza altına alınır. Eski hale getirilmesi icap eden hususlarda il özel idaresince verilecek uygun süre içinde, mahzurun giderilmemesi halinde, idarece eski hale getirilir. Bu sebeple yapılan harcamalar ilgiliden tahsil olunur.

Ancak, vali ve kaymakamlar, cezayı gerektiren suçların işlendiğini bizzat gördüklerinde binbeşyüz liradan otuzbin liraya kadar para cezası veya yedi güne kadar işyeri kapatma cezası veya ticaret, sanat ve meslekten men cezası verebilir.

Vali ve kaymakamlar tarafından verilen cezalar kesindir.

Türk Ceza Kanunu ile diğer kanunlarda yazılı ceza hükümleri ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu hükümleri saklıdır.»

«EK MADDE 17. — Vali ve Kaymakamlarca verilen cezalar dışındaki ceza kararları, ilgililere usulüne uygun olarak tebliğ edilir. Kararlara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç yedi gün içinde yetkili sulh ceza mahkemesine itiraz edebilir. İtiraz üzerine veri-

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

«EK MADDE 18. — Bu Kanun ceza hükümlerinin uygulanmasına dair hususlarla, kanunda öngörülen tutanak ve diğer basılı kâğıtların biçim ve içerikleri İçişleri, Adalet ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlıklarınca çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir.»

«EK MADDE 19. — Bakanlıklar ile diğer devlet kuruluşları İl Özel İdaresinin görev alanına giren ve bu idarece plan ve programa bağlanan hizmet ve yatırımlar için kendi bütçelerinde yer alan ödenekleri sektörler itibarıyla Maliye ve Gümrük Bakanlığınca tespit edilen dilimlere uygun olarak beklemeksizin il özel idarelerine aktarılır.

İl Özel İdaresi, bakanlıklar ve diğer kamu kuruluşları tarafından aktarılan ödenekleri kendi kaynakları ile birleştirmek suretiyle plan ve programlara uygun şekilde kullanır.»

«EK MADDE 20. — Görevleri ile ilgili bir suç söz konusu olan il özel idare organları veya bu organların seçilmiş üyelerine Memurun Muhakematı Hakkında Kanunun muvakkat hükümleri uygulanır. Bu sebeple haklarında soruşturma veya kovuşturma açılan seçilmiş il özel idare organları veya bu organların üyeleri, İçişleri Bakanı tarafından geçici bir tedbir olarak kesin hükme kadar görevden uzaklaştırılabilir.

Görevden uzaklaştırılan meclis ve encümenin görevleri İl Daimî Encümeninin tabii üyeleri tarafından yürütülür.

Ancak, soruşturma veya kovuşturma sonunda yetkili mercilerce;

1. Haklarında men'i muhakeme veya beraat kararı verilenler,
 2. Üyelik sıfatlarının sona erdirilmesini gerektirmeyecek bir ceza ile hükümlü olup cezası ertelenenler,
- Haklarındaki görevden uzaklaştırma tedbiri bu kararların kesinleşmesi üzerine derhal kaldırılır. Ayrıca, kesilmiş ödenekleri kendilerine ödenir.»

MADDE 20. — İdareî Umumiyeî Vilâyet Kanunu Muvakkatına aşağıdaki Ek Geçici maddeler eklenmiştir.

«EK GEÇİCİ MADDE 1. — İl özel idarelerin teşkilat ve kadroları en geç bir yıl içinde İçişleri Bakanlığının teklifi üzerine Devlet Personel Dairesi Başkanlığı ile Maliye ve Gümrük Bakanlığınca müştereken hazırlanarak Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulur.

Bu düzenlemeler sebebiyle sınıf, unvan ve derecesi değişmeyenler başkaca bir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılırlar, değişenler hakkında 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun ilgili hükümlerine göre işlem yapılır.»

Kadro, sınıf, unvan ve derecesi değiştirilen personelin eski kadrolarına ait aylık, ek gösterge ve her türlü zam ve tazminat hakları yeni görevlerinde kaldıkları sürece şahıslarına bağlı olarak saklı tutulur.

«EK GEÇİCİ MADDE 2. — Bu Kanunun çeşitli maddelerinde düzenlenmesi öngörülen yönetmelikler, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde çıkarılır.

Bu düzenlemeler yapılıncaya kadar eski tüzük ve yönetmeliklerin bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.»

(İçişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

görülmeyen hallerde evrak üzerinde inceleme yapılarak en kısa sürede sonuçlandırılır. Verilen para cezaları 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun Hükümlerine göre il özel idarelerinde tahsil olunur.»

«EK MADDE 18. — Tasarının 18 inci Ek Maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.»

«EK MADDE 19. — Tasarının 19 uncu Ek Maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.»

«EK MADDE 20. — Tasarının 20 nci Ek Maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.»

MADDE 21. — Tasarının 21 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1. — Tasarının 2 nci Ek Geçici Maddesi, 1 inci Geçici Madde olarak aynen kabul edilmiştir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

len kararlar kesindir. İtiraz, evrak üzerinde inceleme yapılarak en kısa sürede sonuçlandırılır. Verilen para cezaları 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun Hükümlerine göre il özel idarelerinde tahsil olunur.»

«EK MADDE 18. — Bu Kanunun ceza hükümlerinin uygulanmasına dair hususlarla kanunda öngörülen tutanak ve diğer basılı kâğıtların şekil ve muhtevaları ilgili Bakanlıkların görüşü alınarak İçişleri Bakanlığınca çıkarılacak bir yönetmelikle düzenlenir.»

«EK MADDE 19. — Tasarının Ek 19 uncu maddesi aynen kabul edilmiştir.»

«EK MADDE 20. — Tasarının Ek 20 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.»

MADDE 23. — İdareî Umumiyeî Vilayat Kanunu Muvakkatının 81, 83, 85, 112, 113, 118, 137, 138 ve 139 uncu maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1. — Tasarının Geçici 1 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

«EK GEÇİCİ MADDE 3. — Bu Kanunda belirtilen yıllık programların ilki kanunun yayımını takip eden ilk bütçe ile birlikte hazırlanır. Beş yıllık yatırım planının ilki ise bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra yapılacak ilk Beş Yıllık Kalkınma Planı ile birlikte hazırlanarak yürürlüğe konulur.»

«EK GEÇİCİ MADDE 4. — İdareî Umumiyeî Vilayat Kanunu Muvakkatının çeşitli maddelerinde geçen deyimlerden;

Memaliki Osmaniye	: Türkiye Cumhuriyeti
Dahiliye Nezareti	: İçişleri Bakanlığı,
Nafia Nezareti	: Bayındırlık ve İskân Bakanlığı,
Nezaret	: Bakanlık

Olarak değiştirilmiştir.»

«EK GEÇİCİ MADDE 5. — 233 sayılı Kanun Hükümünde Kararnameye tabi olan iktisadî devlet teşekkülleri ile kamu iktisadî kuruluşları hariç olmak üzere; bakanlıklar ile diğer bağlı ve ilgili kurum ve kuruluşların bölge teşkilatları, Başbakanlıkta kurulan ve İçişleri Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı ve ilgili bakanlık temsilcilerinin katılacağı komisyonda görülen hizmetin niteliği yönünden değerlendirilerek, gerekli görülmevler Bakanlar Kurulu Kararı ile 6 ay içerisinde kaldırılır.

Bölge teşkilatının kaldırılması sebebiyle kadrosu kaldırılan personelinin atamaları yapıncaya kadar kadroları şahsa bağlı olarak devam eder ve bunların aylık, ek gösterge ve her türlü zam ve tazminat haklarına ait ödemeler sürdürülür. Bunlar, atamaları yapıncaya kadar ilgili vali tarafından il kuruluşlarından birinde durumlarına uygun bir işte istihdam edilirler.»

MADDE 21. — İdareî Umumiyeî Vilayat Kanunu Muvakkatının 81, 83, 85, 112, 118, 137, 138 ve 139 uncu maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

(İçişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

GEÇİCİ MADDE 2. — Bu Kanunda belirtilen yıllık programların ilki Kanunun yayımını takibeden ilk bütçe ile birlikte hazırlanır. Beş yıllık yatırım planının ilki ise bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra yapılacak ilk Beş Yıllık Kalkınma Planının kabulünden itibaren altı ay içerisinde yürürlüğe konulur.

GEÇİCİ MADDE 3. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının çeşitli maddelerinde geçen deyimlerden;

Memaliki Cemanıyye : Türkiye Cumhuriyeti,
Dahiliye Nezareti : İçişleri Bakanlığı,
Nafia Nezareti : Bayındırlık ve İskân Bakanlığı,
Nezaret : Bakanlık,
Encümeni Vilâyet : İl Daimî Encümeni,
Meclisi Umumî : İl Genel Meclisi
olarak değiştirilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 4. — Tasarının 5 üncü Ek Geçici Maddesi, 4 üncü Geçici Madde olarak aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 5. — Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte eksik olan il daimî encümeni üyeliklerine, dönembaşı yeni seçimlere kadar daha önce seçilmiş yedek üyelere en çok oy almış olanlar asıl üye olarak getirilir. Bunlar kalan süreyi tamamlar.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

GEÇİCİ MADDE 2. — Tasarının Geçici 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 3. — İdarei Umumiyei Vilayat Kanunu Muvakkatının çeşitli maddelerinde geçen deyimlerden;

Dahiliye Nezareti : İçişleri Bakanlığı,
Nafia Nezareti : Bayındırlık ve İskân Bakanlığı,
Nezaret : Bakanlık,
Encümeni Vilayat : İl Daimî Encümeni,
Meclisi Umumî : İl Genel Meclisi,
Valii Vilayat ve Memurini Hususiyei Vilayat :
Vali ve İl Özel İdare Personeli olarak değiştirilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 4. — Tasarının Geçici 4 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 22. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 23. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

13 . 11 . 1986

Başbakan
T. Özal

Devlet Bakanı Başbakan Yrd. <i>İ. K. Erdem</i>	Devlet Bakanı <i>K. Oksay</i>	Devlet Bakanı <i>H. C. Güzel</i>
Devlet Bakanı <i>M. V. Dinçerler</i>	Devlet Bakanı <i>A. Tenekeci</i>	Devlet Bakanı <i>M. T. Titiz</i>
Devlet Bakanı <i>A. Karaevli</i>	Devlet Bakanı <i>A. Bozer</i>	Adalet Bakanı <i>M. O. Sungurlu</i>
Millî Savunma Bakanı <i>Z. Yavuztürk</i>	İçişleri Bakanı <i>Y. Akbulut</i>	Dışişleri Bakanı <i>V. Halefoğlu</i>
Maliye ve Gümrük Bakanı <i>A. K. Alptemoçin</i>	Millî Eğitim Gençlik ve Spor Bak. <i>M. Emiroğlu</i>	Bayındırlık ve İskân Bakanı <i>İ. S. Giray</i>
Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı <i>M. Kalemli</i>	Ulaştırma Bakanı <i>V. Atasoy</i>	Tarım Orman ve Köy İşleri Bakanı <i>H. H. Doğan</i>
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı <i>M. M. Taşçıoğlu</i>	Sanayi ve Ticaret Bakanı <i>H. C. Aral</i>	Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı <i>S. N. Türel</i>
	Kültür ve Turizm Bakanı <i>A. M. Yılmaz</i>	

(İçişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 22. — Tasarının 22 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 23. — Tasarının 23 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 24. — Tasarının 22 nci maddesi 24 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 25. — Tasarının 23 üncü maddesi 25 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

